

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 180 S

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning
i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen
av en forordning om EUs ordning for sivil
beredskap (2021–2027)

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 180 S

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning
i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen
av en forordning om EUs ordning for sivil
beredskap (2021–2027)

Innhold

1	Bakgrunn	5	Forslag til vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning om EUs ordning for sivil beredskap (2021–2027)	12
2	Generelt om EUs ordning for sivil beredskap	6		
3	Nærmere om forordningen om EUs ordning for sivil beredskap	7	Vedlegg	
3.1	Forebygging	7	1 EØS-komiteens beslutning nr. [...] av [...] om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	13
3.2	Beredskap og respons	8	2 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/... av ... om endring av beslutning nr. 1313/2013/EU om en ordning for sivil beredskap i Unionen	14
4	Konstitusjonelle forhold	9		
5	Beslutningen i EØS-komiteen	9		
6	Administrative og økonomiske konsekvenser	9		
7	Vurdering og tilrådning	10		

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 180 S

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning om EUs ordning for sivil beredskap (2021–2027)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 23. april 2021,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Bakgrunn

Forslag til en forordning om EUs ordning for sivil beredskap (2021–2027), ble presentert av Europakommisjonen 2. juni 2020 ved dokument COM(2020) 220 final. Forordningen er ennå ikke formelt vedtatt i EU, og proposisjonen baseres på det siste utkastet til forordning, jf. 2020/0097(COD). Det ventes imidlertid ikke endringer av betydning i utkastet før det blir vedtatt.

Forordning 2020/0097(COD) om endring av europaparlaments- og rådsbeslutning (EU) nr. 1313/2013 omhandler EUs ordning for sivil beredskap, og er ett av EUs programmer. Programmet har varighet i 2021–2027. Forordningen bygger videre på endringene gjennomført ved beslutning (EU) 2019/420 (rescEU), som ble innlemmet i EØS-avtalen i 2019, jf. Prop. 122 S (2018–2019) om innlemmelse i EØS-avtalen av beslutning (EU) 2019/420 om EUs ordning for sivil beredskap. Hensikten med endringene i 2020/0097(COD) er å styrke EUs ordning for sivil beredskap ytterligere, blant annet på bakgrunn av de store konsekvensene den pågående covid-19-pandemien har påført en rekke samfunnsområder i europeiske stater.

Covid-19-pandemien har medført at både EU og ordningens deltakerstater har avdekket svakheter ved den kollektive evnen til rask respons. Dette gjelder spesielt kriser med lengre forløp der en hendelse, for eksempel et virusutbrudd, fører til flere påfølgende hendelser som utfordrer den nasjonale håndteringsevnen i de aller fleste europeiske stater. Dette har synliggjort behovet for økt innsats på EU-plan. Gjennom endringene som følger av 2020/0097(COD) gjøres det endringer i hvordan EU støtter, koordinerer og supplerer medlemsstatenes innsats innen beredskap og krisehåndtering for å sikre forebygging, beredskap og krisehåndtering ved naturkatastrofer og menneskeskapt katastrofer til egne borgere i og utenfor Europa.

2020/0097(COD) styrker ordningen finansielt ved en betydelig økning av budsjettmidlene. Videre fremgår det av 2020/0097(COD), fortalepunkt 4, at man i stor grad vektlegger konklusjoner og felles erklæring fra Det europeiske råd 26. mars 2020 og Europaparlamentets beslutning fra 17. april 2020, der Europakommisjonen ble oppfordret til å framsette forslag om et mer ambisiøst og omfattende krisehåndteringssystem i EU. Disse oppfordringene ble senere forsterket av

konklusjonene fra Det europeiske råd 21. juli 2020.

Forordningen skal innlemmes i EØS-avtalens protokoll 31.

Ettersom gjennomføring av EØS-komiteens beslutning innebærer økonomiske konsekvenser over flere år, er Stortingets samtykke til deltakelse i EØS-komiteens beslutning nødvendig i medhold av Grunnloven § 26, andre ledd. For at Norge skal kunne delta i programmet fra oppstarten, legges det opp til å innhente Stortingets samtykke før forordningen er endelig vedtatt i EU og før beslutningen i EØS-komiteen er fattet. Forordningen forventes vedtatt av EU i mai 2021. EØS-komiteens beslutning er ventet i juni/juli 2021. Det ventes ingen vesentlige endringer i utkastet til forordning eller EØS-komiteebeslutning. Der som det likevel skulle bli vesentlige endringer, vil saken bli fremlagt for Stortinget på nytt.

Utkast til EØS-komiteebeslutning og utkast til forordning i uoffisiell norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Generelt om EUs ordning for sivil beredskap

Hensikten med EUs ordning for sivil beredskap er å legge til rette for et bredt samarbeid i Europa innen samfunnssikkerhet og beredskap. Norge har deltatt i det europeiske samarbeidet om sivil beredskap siden 1982, først gjennom «Handlingsprogrammet for sivil beredskap», deretter i «EUs samordningsmekanisme» og «EUs ordning for sivil beredskap». Ordningen er det viktigste grunnlaget i EU for sivil katastrofeinnsats og for annet samfunnssikkerhets- og beredskapsarbeid, og innebærer at deltakerstatene stiller ressurser til rådighet for kriserammede stater, både i og utenfor Europa.

EUs ambisjon med ordningen er å bygge opp og videreutvikle felles europeisk krisehåndteringsevne, for å møte økningen og alvorlighetsgraden i natur- og menneskeskapt kriser som har rammet Europa de senere årene. Dette gjøres primært gjennom å styrke den sivile ressursreserven rescEU og beredskapsreserven ECPP.

Ved inngangen til en ny programperiode for EUs langtidsbudsjett for perioden 2021–2027, har europeiske stater det siste året erfart hva en større og alvorlig krise betyr for store deler av sivilsamfunnet i vår del av verden. Erfaringer fra våren 2020 medførte at Europakommisjonen 2. juni 2020 fremmet forslag om nok en endring av beslutning 1313/2013, for å styrke EUs ordning

for sivil beredskap på viktige områder, jf. COM(2020) 220 final. Det ble oppnådd enighet mellom Europakommisjonen, Rådet og Europaparlamentet i februar 2021, jf. 2020/0097(COD). Formålet er å fortsatt kunne understøtte nasjonal beredskap i kriserammede deltakerstater, og må også ses som et svar på det endrede risikobildet de neste ti årene.

EUs ordning for sivil beredskap forvaltes i Norge av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) på vegne av Justis- og beredskapsdepartementet. Ordningen er også relevant for andre sivile sektorer som helse, samferdsel, miljø og kunnskap, bl.a. gjennom kunnskaps- og kapasitetsoppbygging. Ordningen har under deler av sin kapasitetsoppbygging under rescEU også en koordinerende rolle mot forsvarssektoren når det gjelder sivile sektors bidrag og kapasitetsoppbygging innenfor totalforsvaret, samt på utenriksfeltet både sikkerhetspolitisk og gjennom humanitær bistand til tredjeland.

Norge har i programperioden 2014–2020 mottatt finansielle bidrag fra EUs ordning for sivil beredskap. Norske myndigheter har fått finansiert flere nasjonale øvelser der ressurser fra EU har deltatt. Et USAR-team fra Gøteborg deltok på en slik øvelse i Norge, noe som også bidro til at teamet kunne rykke ut raskt etter skredet i Gjerdrum. Norge har fått støtte til å arrangere en rekke øvelser med andre stater (Skagex, Harborex, Triplex, Scope og Arctic REIHN). Norge har fått kompetansehevende tilskudd (registrering, sertifisering) til opprettelsen av det norske medisinske teamet NOR EMT, som i 2020 ble aktivert i to innsatser (Italia og Hellas).

EUs ordning for sivil beredskap dreies nå videre i et mer operativt spor der beredskap og respons mot de store, grenseoverskridende hendelsene gis en tydeligere finansiell prioritering i EU. Et eksempel på dette er etableringen av en luftambulanses for transport av pasienter med alvorlige og smittsomme sykdommer. Luftambulansen er en kapasitet i rescEU. Luftambulansen har base i Norge, og Norge fungerer som vertsna-sjon for kapasiteten. Det er Helse- og omsorgsdepartementet som administrerer luftambulansen på vegne av Norge. Luftambulansen er en sentral kapasitet, og er per dato den eneste fellesskapstiltenkte og spissede høysmitte-transportkapasiteten i Europa. Et tettere samarbeid på tvers av sektor- og landegrensler antas å gi gode beredskapsresultater og støtter samvirkeprinsippet i en bredere kontekst. Det medisinske evakueringsflyet er et viktig steg i en slik retning.

Det er uttalt at dreiningen ikke skal gå på bekostning av annet viktig arbeid som forebygging og videre styrking av europeiske sivilsamfunns motstandsdyktighet i en tid med raske skifter og nye trusler. Den kapasitetsoppbyggingen som nå finner sted baserer seg i stor grad på empiriske fakta og mangler som også det forebyggende arbeidet har adressert under sitt arbeid.

3 Nærmere om forordningen om EUs ordning for sivil beredskap

Forordning 2020/0097(COD) om EUs ordning for sivil beredskap innebærer en ytterligere styrking av europeisk samfunnssikkerhets- og beredskapsarbeid, og må ses i lys av sårbarheter og svakheter avdekket under den europeiske håndtering av covid-19-pandemien. Styrkingen gjennomføres dels ved økte bevilgninger til rescEU og den videre oppbygging av beredskapsressurser innen områdene skogbrann, CBRN og akuttmedisin, og dels til den sivile beredskapsreserven European Civil Protection Pool (ECPP).

Nøkkelområder i forordningen er følgende:

i rescEU

Det presiseres i 2020/0097(COD) at de nyelig etablerte mulighetene for Unionen til direkte anskaffelse av rescEU-kapasiteter er begrenset til transport og logistikk. I særlige tilfeller kan Unionen i tillegg gjøre direkte anskaffelser av ytterligere rescEU-kapasiteter. Det presiseres at det var enighet om å beholde begrensningen om at rescEU-kapasiteter kun skal benyttes utenfor Unionen ved katastrofer som i stor grad berører en eller flere medlemsstater eller deres innbyggere.

Se særlig fortalepunkt 19 og 20 som omhandler direkte anskaffelser under rescEU, og fortalepunkt 21 og 22 som beskriver grundigere bruken av rescEU-kapasiteter i og utenfor Europa. Fortalepunkt 23 angår plasseringen av rescEU-kapasiteter.

ii Unionens mål for motstandsdyktighet

Det er enighet mellom EU-institusjonene om at det skal utarbeides ikke-bindende mål for motstandsdyktighet for Unionen. Målene begrenses til samfunnssikkerhetsfeltet, jf. bl.a. fortalepunkt 12.

iii Budsjettforvaltning

Det fremgår videre av forordningen at det var enighet mellom EU-institusjonene om å etablere en prosentvis fordeling av de ordinære budsjettmidlene (MFF) og Next Generation EU-midlene. Midlene skal fordeles på forebyg-

ging, beredskap og håndtering («response»). For å legge til rette for fleksibilitet og langtidsplanlegging, inkluderer enigheten at det i denne programperioden er mulighet for å vedta arbeidsprogram med medfølgende finansiering som har varighet i lenger enn ett år, jf. fortalepunkt 36.

Det er også inntatt et fortalepunkt 34 om «indirect management». Det innebærer en raskere administrativ prosess for medlemsstatene om å oppfylle mål nedfelt bl.a. i arbeidsprogrammene. Det er videre inkludert et fortalepunkt 35 om mulighet for finansiell støtte fra EUs ordning for sivil beredskap til prosjekter som allerede er igangsatt.

iv Klima og biodiversitet

Det fremgår videre av forordning 2020/0097(COD) at det var enighet om å spesifisere at unionens politikk om klima og biodiversitet skal tas i betraktning så langt det passer, se bl.a. fortalepunkt 5 og 28, hvor det henvises til Paris-avtalen og FNs bærekraftsmål.

Utover de omtalte nøkkelområdene, nevnes særlig at fortalepunkt 3, 7 og 27 ytterligere gir uttrykk for den viktige samordning mellom sivil beredskap og helseprogrammet EU4Health som følge av covid-19. For Norge er dette sentralt, da vi har helseberedskapskapasiteter både i rescEU og ECPP.

Gjennom 2020/0097(COD) endres flere av artiklene i beslutning nr. 1313/2013/EU. Endringene beskrives nedenfor.

3.1 Forebygging

2020/0097(COD) legger opp til en styrking av det forebyggende arbeidet i medlemsstatene.

I medhold av artikkel 6 (5) skal Europakommisjonen, i samarbeid med medlemsstatene, etablere og utvikle ikke-bindende mål for motstandsdyktighet innenfor samfunnssikkerhetsfeltet. Målene skal støtte forebygging og beredskapsaktiviteter i forbindelse med kriser som kan få konsekvenser for flere stater. Målene skal sikre et felles utgangspunkt for opprettholdelse av samfunnskritiske funksjoner i tilfelle skadevirkninger av en katastrofe med omfattende følger, og for å sikre det indre marked. Ved utviklingen av målene skal Europakommisjonen ta hensyn til gjentakende katastrofer i medlemsstatene og foreslå at statene tar særlige forholdsregler.

Europakommisjonen skal støtte deltakerstatenes arbeid med forebygging og beredskapsplanlegging mot de store hendelsene og krisene som truer flere stater samtidig, jf. artikkel 10.

Resultat fra dette arbeidet skal benyttes til å definere målsettinger for responskapasitet og evne for de enkelte deltakerstater (artikkel 11(2)) og for kapasitetene under rescEU (artikkel 12(2)). Artikkel 8 endres for å tydeliggjøre Europakommisjonens beredskapsoppgaver og hvordan Europakommisjonen skal samarbeide med deltakerstatene. Det skal blant annet utvikles et grensekryssende system for deteksjon og varsling.

3.2 Beredskap og respons

3.2.1 Den sivile beredskapsreserven

Den sivile beredskapsreserven er en frivillig europeisk reserve bestående av eksisterende kapasiteter som deltakerstatene har meldt inn. Den omfatter moduler, andre beredskapsressurser og eksperter. Det er medlemsstatene som velger om de ønsker å melde inn kapasiteter, basert på behov i beredskapsreserven. Bistanden og assistansen som en deltakerstat yter gjennom den europeiske sivilberedskapsreserven supplerer eksisterende kapasiteter i anmodende stat, uten at dette berører deltakerstatenes primære ansvar for forebygging mot og innsats ved kriser og katastrofer.

Den sivile beredskapsreserven videreføres i stor grad, jf. artikkel 11. Artikkelen endres for å tydeliggjøre at Europakommisjonen skal definere hvilke sentrale innsatskapasiteter som er nødvendig for den europeiske beredskapsreserven (ECPP). Europakommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatene blant annet overvåke potensielle kapasitetsbrister i beredskapsreserven. Pr. 15. desember 2020 var det innmeldt (registrert, sertifisert og i prosess) 109 ulike kapasiteter fordelt på 25 stater. Norge har én innmeldt kapasitet, det medisinske teamet «Emergency Medical Team» (NOREMT).

Gjennom 2020/0097(COD) legges det opp til en rekke forenklinger i bruken av beredskapsreserven, samt at de innmeldte kapasitetene vil kunne motta en høyere grad av finansiering til tilpasning, reparasjon og operativ drift i forbindelse med anvendelse/deployering, jf. artikkel 23.

3.2.2 *rescEU*

Et mer fleksibelt system for innsats i EUs ordning for sivil beredskap er etablert som et resultat av erfaringene man gjorde i pandemiutbruddets første fase. Effektiviteten til ordningen vil maksimeres gjennom tilgjengeligheten av ytterligere kapasiteter og større fleksibilitet når det gjelder innset-

telse av rescEU-midler. 2020/0097(COD) åpner for at det kan gjelde uavhengig av hvor behovet for flere ressurser og aktiva oppstår neste gang.

Opprettelsen av rescEU er pågående, jf. artikkel 12. RescEU skal være en reserve av ressurser som kan anvendes ved kriser i medlemsstatene når nasjonale kapasiteter og den sivile beredskapsreserven ikke er tilstrekkelig. Eksempler på slike ressurser er skogbrannhelikopter/-fly. Norge har innmeldt en luftambulanses mot alvorlige og smittsomme sykdommer under rescEU, altså i direkte beredskap for Europakommisjonen og deltakerstatene i tråd med formålet i artikkel 12. Denne går gjennom sertifisering og registrering første halvdel 2021. Avtalen som er inngått med EU innebærer at EUs ordning for sivil beredskap fullfinansierer tilbudet i perioden 2021–2026, med en samlet ramme på cirka 60 millioner euro.

Gjennom 2020/0097(COD) foreslås endringer i artikkel 12 om hvordan Europakommisjonen skal fastslå hvilke kapasiteter som skal inngå i rescEU og hvordan disse skal anskaffes. For å øke EUs motstandsdyktighet skal rescEU-kapasitetene strategisk forhåndsplasseres i EU. Kapasitetene kan også plasseres i tredjeland gjennom relevante internasjonale organisasjoner. Europakommisjonen er ansvarlig for å beslutte hvilke ressurser det er behov for i rescEU. Det skal tas hensyn til identifiserte og nye risikoer, samlede ressurser og mangler på europeisk nivå, og da spesielt innenfor skogbrannsløkking fra luften, kjemiske, biologiske, radiologiske og kjernefysiske hendelser, akuttmedisinsk beredskap og transport- og logistikkapasiteter. Covid-19-pandemien har gitt deltakerstatene en erkjennelse av hvilke mangler som finnes og som kan utbedres ved nye forslag under rescEU. Hvilke kapasiteter rescEU skal bestå av vedtas ved gjennomføringsrettsakter, jf. artikkel 12(2).

Det er medlemsstatene som i hovedsak er ansvarlig for kjøp, innleie eller leasing av ressursene i rescEU, jf. artikkel 12(3), men de vil i stor grad finansieres gjennom EUs ordning for sivil beredskap. Det innebærer at Europakommisjonen får anledning til å påvirke bruken av ressursene i rescEU, men at ressursene i det daglige vil være tilgjengelig for bruk av vertslandet. Europakommisjonen gis fullmakt til direkte anskaffelse av rescEU-kapasiteter innenfor transport og logistikk, jf. artikkel 12 (3a). I særlige tilfeller, kan Unionen i tillegg gjøre direkte anskaffelser av ytterligere rescEU-kapasiteter, jf. artikkel 12 (3b).

Det understrekes at kravet til god og tilstrekkelig nasjonal beredskap ligger fast. Ordningen kommer ikke til erstatning for det ambisjonsni-

vået en stat forventes å ha på egen beredskapskapasitet innenfor kjente trusler og krisescenarier. Medlemsstatene kan med andre ord ikke lene seg på at rescEU er opprettet, men rescEU skal være en nødvendig forsterkning ved større katastrofer. Det kan også dreie seg om spesielt langvarige hendelser eller sjeldne hendelser der nasjonal kapasitet er begrenset.

Når det gjelder transport og utstyr gjøres det endringer i artikkel 18. Det slås fast at medlemsstatene får støtte av Europakommisjonen, og nødvendig tilgang til utstyr, transport- og logistikkressurser når en krise inntreffer. Dette skal blant annet gjøres ved å dele informasjon om nasjonale kapasiteter som kan gjøres tilgjengelig og understøtte en reservepool. Artikkel 22 endres tilsvarende for å fastslå at logistikkressurser omfattes.

3.2.3 Finansiering og administrative forhold

I forordning 2020/0097(COD) artikkel 19 og 19a reflekteres den oppdaterte budsjettrammen for programmet. Den finansielle rammen i perioden 2021–2027 er 1,263 mrd. euro, jf. artikkel 19, i tillegg til 2,056 mrd. euro som følge av gjenoppheftingsfondet Next Generation EU, jf. artikkel 19a.

Artikkel 27 erstattes med en bestemmelse om «beskyttelse av Unionens finansielle interesser», og gir anvisning om at tredjeland som deltar i EUs ordning for sivil beredskap, skal gi nødvendige rettigheter og adgang til Det europeiske kontoret for bedrageribekjempelse (OLAF) og Revisjonsretten («Court of Auditors»). For OLAF innebærer dette undersøkelser, herunder kontroll på stedet og inspeksjoner. Bestemmelsen slår fast at OLAFs kompetanse skal utøves i overensstemmelse med Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 883/2013. Artikkel 14 i denne forordningen angir at det kan inngås administrative avtaler med tredjestater om gjennomføringen av OLAFs inspeksjoner. Norge har inngått slike avtaler på enkelte områder, for eksempel som en del av avtalen mellom Norge og Den europeiske union om nærmere vilkår for deltakelse i arbeidet som utføres av Det europeiske støttekontor på asylfeltet. Det legges til grunn at slik avtale ved behov kan inngås også på det aktuelle området.

4 Konstitusjonelle forhold

Ettersom deltakelse i EUs ordning for sivil beredskap innebærer økonomiske forpliktelser over flere år, til sammen ventelig drøyt 836 mill. kroner, er Stortingets samtykke til deltakelse i EØS-

komiteens beslutning nødvendig i medhold av Grunnloven § 26 andre ledd.

For å hindre at Norge forsinker ikrafttredelse av EØS-komiteens beslutning, og for å gjøre det mulig for EØS/EFTA-statene å delta i ordningen i perioden 2021–2027, fremmes forslag om at Stortinget gir sitt samtykke før forordningen er endelig vedtatt og før EØS-komiteen treffer sin beslutning. Det vil dermed ikke være nødvendig for Norge å ta konstitusjonelt forbehold ved beslutning i EØS-komiteen.

Det er ikke ventet at det vil komme endringer i utkastet til forordning eller beslutningen i EØS-komiteen. Dersom den endelige forordningen eller beslutningen i EØS-komiteen skulle avvike vesentlig fra utkastet som er lagt ved denne proposisjonen, vil saken bli fremlagt for Stortinget på nytt. Forordningen ventes tentativt vedtatt av EU i mai 2021 og beslutningen i EØS-komiteen er ventet i juni/juli 2021.

5 Beslutningen i EØS-komiteen

Utkast til beslutning i EØS-komiteen inneholder en innledning og tre artikler. I *innledningen* blir det vist til artikkel 86 og 98 i EØS-avtalen, som regulerer endringer i vedleggene og protokollene til avtalen ved en EØS-komiteebeslutning.

Artikkel 1 slår fast at protokoll 31 artikkel 10 nr. 8 bokstav d) får en tilføyelse om å omfatte de endringer som vedtas i EU i mai 2021.

Artikkel 2 slår fast at beslutningen trer i kraft dagen etter at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt. Videre at beslutningen får anvendelse fra 1. januar 2021.

Artikkel 3 slår fast at vedtaket i EØS-komiteen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

6 Administrative og økonomiske konsekvenser

EØS/EFTA-statenes finansielle bidrag til EUs ordning for sivil beredskap bestemmes i henhold til EØS-avtalens artikkel 82 nr. 1 bokstav a. Bidraget reflekterer den relative andelen hver stats BNP utgjør i forhold til summen av dette beløpet og EU-statenes BNP samlet, og kalles proporsjonalitetsfaktoren.

EØS-komiteens beslutning om deltakelse i programmet innebærer en forpliktelse for Norge til å bidra til finansiering av programmet. Budsjettet for EUs ordning for sivil beredskap, inkludert

Next Generation EU, er fastsatt til totalt 3,3 mrd. euro. Det samlede norske bidraget er anslått til 836 mill. kroner med kurs av 5. januar (10,4713). EØS/EFTA-statenes innbetalinger til programmet skjer i henhold til programmets utbetalingsplan. Erfaringene fra tidligere programmer viser at utbetalingen av kontingenten fordeler seg ujevnt over årene og strekker seg ut over den angitte programperioden. Dette skyldes blant annet at prosjekter som settes i gang mot slutten av programperioden, vil fortsette etter at programperioden formelt er avsluttet. I praksis vil derfor totalutgiftene bli spredt over et lengre tidsrom enn syv år. Det er dessuten forventet en gradvis økning i utbetalingene utover i programperioden. I tillegg til at det i perioden kan forekomme endringer i programmets utbetalingsplan, vil det være noe usikkerhet knyttet til utviklingen av proporsjonalitetsfaktoren over tid og til svingninger i valutakursene.

Utgiftene betales over Justis- og beredskapsdepartementets budsjett, kap. 451 post 01. Justis- og beredskapsdepartementet vil ha det overordnede ansvaret for norsk deltakelse i EUs ordning for sivil beredskap, men vil ha dialog med andre relevante departementer og sektorer.

Helse- og omsorgsdepartementet har inngått avtale med EU om etablering av en luftambulanseløsning for transport av pasienter med alvorlige og smittsomme sykdommer. Etablering, opplæring av personell, drift og forvaltning fullfinansieres av EU, herunder oppdrag for EU og deres medlemsstater, og dekkes av EUs ordning for sivil beredskap. Bruk i Norge utenfor ordningen dekkes over Helse- og omsorgsdepartementets budsjett.

Norge har én innmeldt kapasitet, det medisinske teamet «Emergency Medical Team» (NOR-EMT) i den europeiske beredskapsreserven (ECP). Ved bruk av NOR-EMT gjennom ECP, delfinansieres dette gjennom EUs ordning for sivil beredskap.

Deltakelse i EUs ordning for sivil beredskap gjør det mulig for EØS/EFTA-statene å ha nasjonale eksperter i Europakommisjonen. Norge vil videreføre denne ordningen. Lønn og godtgjørelse til de nasjonale ekspertene kommer i tillegg til programkostnadene og vil bli dekket over Justis- og beredskapsdepartementets budsjett, kap. 451 post 01.

7 Vurdering og tilråding

For Norge representerer EUs ordning for sivil beredskap først og fremst et viktig sikkerhetsnett for norsk samfunnssikkerhet og beredskap. Der som det skjer en hendelse i Norge som ikke kan håndteres tilstrekkelig nasjonalt, kan norske myndigheter be om bistand gjennom ordningen. Ny teknologi, mer ekstremvær, endrede sikkerhetsutfordringer og økt globalisering, er momenter som stadig medfører nye trusler mot samfunnssikkerheten. Noen av truslene er forutsigbare og må forventes å inntreffe jevnlig, slik at hver enkelt stat må ha egen beredskap for dette. Andre trusler og risikoer er sjeldne, men har store konsekvenser for de enkelte statene (såkalte «high risk, low probability-hendelser»). Det er samfunnsøkonomisk lønnsomt med en felleseuropeisk beredskapsordning, fremfor at enkeltstater fullt ut skal bygge egen beredskap for håndtering av slike risikoer og trusler. Dette har vært et viktig argument for Norges deltakelse i den felleseuropeiske beredskapsordningen.

Deltakelse i EUs ordning for sivil beredskap innebærer en rekke ikke-målbare størrelser. I tillegg til å fungere som et sikkerhetsnett for Norge, medfører deltakelsen økt trygghet for Norges befolkning. Gjennom ordningen har Norge hatt tilgang til kurs og trening, og mulighet for å påvirke europeisk samfunnssikkerhetstenkning i en retning som Norge har nytte av. Norge har gjennom ordningen fått finansiert flere større øvelser og prosjekter. Ordningen bidrar også til å forenkle muligheten for å hente ut satellittinformasjon ved bl.a. flom og skogbrann gjennom det europeiske jordobservasjonsprogrammet Copernicus.

Historisk sett har utsendelse og mottagelse av ressurser til en stat som er rammet av en katastrofe, vært krevende – både for utsendende stat (situasjonsbilde, sikkerhetssituasjon, kontaktpunkt) og mottakende stat (hva trengs av støtte, hvor og når). Med EUs ordning for sivil beredskap er dette langt på vei bedret. Gjennom deltakelse i ordningen har vi også tilgang til informasjon om hendelser og utvikling i Europa og verden for øvrig.

Å stille nasjonale kapasiteter tilgjengelig i den sivile beredskapsreserven endrer ikke det grunnleggende prinsippet om nasjonal selvråderett i en situasjon der Norge skulle trenge disse selv. For delen med reserven sett fra et norsk perspektiv, er at dersom det oppstår en alvorlig situasjon i Norge, vil norske myndigheter raskere kunne anmode om andre staters kapasiteter fra denne reserven.

Året 2020 viste at en pandemi som rammer et helt Europa gjør det nødvendig å benytte alle tilgjengelige ressurser for å bøte på nasjonale behov. Deltakerstatene hadde identiske behov som Europakommisjonen ikke var i stand til å møte, og rescEU som kollektiv ressursreserve, er i fremtiden ment å være sentral.

I forkant av covid-19-pandemien, var Norge en større tilbyder av ressurser for krisehåndtering enn mottaker, men senest under skogbrannsesongen i 2018 valgte Norge å varsle om et mulig ressursbehov gjennom ordningen dersom situasjonen forverret seg. I forbindelse med pandemi-håndteringen, har også norsk deltakelse i EUs ordning for sivil beredskap vist seg å være verdifull. Deltakelsen har bl.a. bidratt til at norske myndigheter har fått tilgang til viktige møteplasser og beslutningsstrukturer i EU. Eksempler på dette er deltakelse i EUs mekanisme for integrert politisk krisehåndtering (IPCR) og uformelle ministermøter. Deltakelse på disse arenaene har gitt viktig innsikt og mulighet for styrket koordinering og ivaretagelse av norske interesser. Ved starten av pandemien fikk også om lag 600 norske borgere bistand til assistert hjemreise gjennom ordningen.

Summen av tiltak som følger av 2020/0097(COD) vil kunne bidra betydelig til økt kollektiv beredskap i Europa, og dermed også styrket beredskap på nasjonalt nivå i den enkelte deltakerstat, inkludert Norge. RescEU vil ha forutsetninger til å utgjøre en forskjell ved omfattende kriser og gi avgjørende forutsigbarhet til situasjoner og hendelser som går ut over de ressursene som finnes i hver enkelt stat (flom, masse-skader, storulykker, skogbrann, maritime hendelser, brannskadde personer, terror og helse-relaterte krisescenarier).

Videre norsk deltakelse i ordningen er viktig også i et perspektiv om nordisk samarbeid innen samfunnssikkerhet og beredskap. Først og fremst gjelder dette gjennom å bidra til en tydeligere regional beredskapsoppbygging i Norden. Svært mye av det nordiske samarbeidet er knyttet til EUs ordning for sivil beredskap, og mange operative diskusjoner er basert på at alle nordiske land er med. De nordiske land har i fellesskap utarbeidet et veikart for oppbygging av ulike kapasiteter i rescEU. Dette veikartet gir de nordiske land et koordinert blikk på kapasiteter i rescEU. Som NATO-land og et land med et totalforsvar er det også viktig for Norge å kunne følge den videre utviklingen av samarbeidet mellom EU og NATO innenfor det sivile beredskapsarbeidet.

Justis- og beredskapsdepartementets vurdering er at de beredskapsmessige hensynene oppveier de økonomiske konsekvensene av økt kontingent for deltakelse, samt at Norge både praktisk, formelt og omdømmemessig er best tjent med fortsatt deltakelse i ordningen i inneværende programperiode.

Justis- og beredskapsdepartementet tilrår at Norge deltar i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning om EUs ordning for sivil beredskap (2021–2027). Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning om EUs ordning for sivil beredskap (2021–2027).

Vi **HARALD**, Norges Konge

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning om EUs ordning for sivil beredskap (2021–2027) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning om EUs ordning for sivil beredskap (2021–2027)

I

Stortinget samtykker i deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning om EUs ordning for sivil beredskap (2021–2027).

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. [...] av [...] om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 86 og 98, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Samarbeidet mellom partene i EØS-avtalen bør utvides til å omfatte [europaparlaments- og rådsforordning [...] av [...] om endring av beslutning nr. 1313/2013/EU om en ordning for sivil beredskap i Unionen¹].
- 2) Vilkårene for deltakelsen til EFTA-statene og deres institusjoner, foretak, organisasjoner og statsborgere i Den europeiske unions programmer er fastsatt i EØS-avtalen, særlig i artikkel 81.
- 3) EØS-avtalens protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig fra 1. januar 2021 –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens protokoll 31 artikkel 10 nr. 8 bokstav d) skal følgende understrekpunkt tilføyes i strekpunktet (europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1313/2013/EU):

¹ EUT L [...] (COM(2020) 220 [dersom den erstatter (COM(2019) 125)].

«–32020 R xxxx: [Europaparlaments- og rådsforordning [...] av [...] om endring av beslutning nr. 1313/2013/EU om en ordning for sivil beredskap i Unionen] (EUT L [...]).

Liechtenstein skal være unntatt fra å delta i og bidra finansielt til dette programmet.»

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft dagen etter at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt.²

Den får anvendelse fra 1. januar 2021.

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel [...]

For EØS-komiteen

EØS-komiteens

Formann

sekretærer

[...]

[...]

² [Ingen forfatningsrettslige krav angitt.] [Forfatningsrettslige krav angitt.]

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/... av ... om endring av beslutning nr. 1313/2013/EU om en ordning for sivil beredskap i Unionen

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 196 og artikkel 322 nr. 1 bokstav a,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen²,

under henvisning til uttalelse fra Revisjonsretten³ og

etter den ordinære regelverksprosedyren, ut fra følgende betraktninger:

- (1) Unionens ordning for sivil beredskap («unionsordningen»), som er omfattet av europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1313/2013/EU⁴, styrker samarbeidet mellom Unionen og medlemsstatene og letter samordningen på det sivile beredskapsområdet for å forbedre Unionens innsats ved naturkatastrofer og menneskeskapt katastrofer.
- (2) Unionsordningen, og særlig rescEU, fremmer solidaritet mellom medlemsstatene i samsvar med artikkel 3 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union, men samtidig anerkjennes det at medlemsstatene har hovedansvaret for forebygging av, beredskap for og innsats ved naturkatastrofer og menneskeskapt katastrofer. Unionsordningen gjør dette ved å styrke Unionens kollektive innsats ved naturkatastrofer og menneskeskapt katastrofer gjennom opprettelsen av en reserve av ressurser som utfyller medlems-

statenes eksisterende ressurser når det ikke er tilstrekkelige ressurser på nasjonalt plan, og muliggjør derved en mer effektiv beredskap og innsats ved å styrke katastrofeforebygging og -beredskap. Tilfredsstillende midler til finansiering er nødvendige for å etablere, utplassere og disponere rescEU-ressursene, og å kunne utvikle videre den europeiske sivilberedskapsreserven og å dekke tilleggskostnader som stammer fra tilpassingstilskudd og drift av ressurser som er forpliktet avsatt til den europeiske sivilberedskapsreserven.

- (3) Den uhørte virkningen av covid-19-pandemien har vist at Unionen og medlemsstatene må være bedre forberedt på å reagere på omfattende nødssituasjoner som rammer flere medlemsstater samtidig, og at den eksisterende rettslige rammen for helse og katastrofeberedskap bør styrkes. Covid-19-pandemien har også understreket hvordan katastrofers virkninger for menneskehelsen, miljøet, samfunnet og økonomien kan anta overveldende dimensjoner. Under covid-19-pandemien, på grunnlag av de eksisterende bestemmelsene i beslutning nr. 1313/2013/EU, var Unionen raskt i stand til å vedta gjennomføringsbestemmelser for utvidelse av rescEU-ressurser til å omfatte lagring av medisinsk utstyr for mottiltak, herunder vaksiner, medisiner og medisinsk utstyr for intensivbehandling, personlig verneutstyr og laboratorieutstyr, med henblikk på beredskap for og innsats ved en alvorlig trussel mot helsen over landegrensene. For å styrke effektiviteten når det gjelder beredskaps- og innsattiltak vil nye bestemmelser som styrker den eksisterende rettslige rammen, herunder ved å gi Kommisjonen mulighet til å foreta direkte innkjøp, på spesifikke vilkår, av de nødvendige rescEU-ressurser, kunne ytterligere redusere beredskapstiden i framtiden. Det er også viktig at driften av rescEU er

¹ EUT C 10 av 11.1.2021, s. 66.

² EUT C 440 av 18.12.2020, s. 150.

³ EUT C 385 av 13.11.2020, s. 1.

⁴ Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1313/2013/EU av 17. desember 2013 om en ordning for sivil beredskap i Unionen (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 924).

- samordnet på en god måte med nasjonale myndigheter for sivil beredskap.
- (4) I sin felles erklæring av 26. mars 2020 og i sin resolusjon av 17. april 2020 om koordinerte EU-tiltak for å bekjempe covid-19-pandemien og konsekvensene av den⁵ oppfordret henholdsvis medlemmene av Det europeiske råd og Europaparlamentet Kommisjonen til å framlegge forslag til et mer ambisiøst og omfattende system for krisehåndtering i Unionen.
- (5) Klimaendring fører til en økning i naturkatastrofers hyppighet, intensitet og kompleksitet i Unionen og globalt, og således til et behov for en høyere grad av solidaritet mellom landene. Naturkatastrofer som skogbranner kan føre til tap av liv, arbeid og biologisk mangfold, forårsake utslipp av store mengder karbon og redusere planetens absorpsjonsevne når det gjelder karbon, som ytterligere forverrer klimaendringen. Det er derfor nødvendig at forebyggingen av, beredskapen for og innsatsen ved katastrofer styrkes og at unionsordningen omfatter tilstrekkelige ressurser, herunder i overgangsperioden for rescEU, til handle når skogbranner og andre naturkatastrofer forbundet med klimaet oppstår.
- (6) Kommisjonen har fortsatt forpliktet seg til likestilling innen sivil beredskap, herunder behandling av spesifikke sårbare aspekter, og utveksling av beste praksis når det gjelder kjønnsrelaterte problemstillinger og aspekter som oppstår ved katastrofer og deres umiddelbare ettervirkninger, herunder støtte til ofre for kjønnsbasert vold.
- (7) På grunnlag av solidaritetsprinsippet og prinsippet om universell dekning av helsetjenester med kvalitet og Unionens sentrale rolle i den stadig økende framgangen når det gjelder globale helseutfordringer, bør unionsordningen bidra til bedre forebygging, beredskap og beredskapsressurser også for medisinske nødssituasjoner.
- (8) Medlemsstatene oppfordres til å sørge for at utrykningspersonell er hensiktsmessig utstyrt, samtidig som det tas hensyn til deres nasjonale ordninger.
- (9) For å styrke samarbeidet ved katastrofeinnsats bør administrative prosedyrer effektiviseres der det er mulig, for å sikre rask innsats.
- (10) For å være bedre forberedt i framtiden i møte med katastrofer som påvirker flere medlemsstater, er det nødvendig med hastetiltak for å styrke unionsordningen. Styrkingen av unionsordningen bør utfylle Unionens politiske tiltak og midler, og bør ikke være en erstatning for effektiviseringen av motstandsevnen i katastrofesituasjoner i forbindelse med nevnte politiske tiltak og midler.
- (11) Opplysninger om tap ved katastrofer er avgjørende for en pålitelig vurdering av risikoer, utarbeiding av faktabaserte scenarier for potensielle katastrofer og gjennomføring av effektive tiltak for risikohåndtering. Medlemsstatene bør derfor fortsette sitt arbeid med å forbedre innsamlingen av opplysninger om tap ved katastrofer, i tråd med forpliktelsene de allerede har påtatt seg i henhold til internasjonale avtaler, for eksempel Sendairammeverket for katastrofeforebygging 2015–2030, Paris-avtalen vedtatt i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring⁶ og FNs 2030-program for bærekraftig utvikling.
- (12) For å styrke motstandsevnen mot og planleggingen for forebygging av, beredskap for og innsats ved katastrofer, bør Unionen fortsatt anbefale investeringer i forebygging av katastrofer over landegrensener og på tvers av sektorer, og omfattende metoder for risikohåndtering som understøtter forebygging og beredskap, idet det tas hensyn til en metode som gjelder alle farer, en tilnærming basert på økosystemet og sannsynlige virkninger av klimaendring, i nært samarbeid med aktuelle vitenskapskomiteer, viktige markedsdeltakere, regionale og lokale myndigheter og ikke-statlige organisasjoner som er i virksomhet på området, uten å berøre etablerte ordninger for samordning i Unionen og medlemsstatenes myndighet. For dette formål bør Kommisjonen samarbeide med medlemsstatene for å bestemme og utarbeide mål for motstandsevnen mot katastrofer på området katastrofeberedskap i Unionen, som et ikke-bindende felles grunnlag for å støtte tiltak for forebygging og beredskap ved katastrofer med store konsekvenser som forårsaker eller er i stand til å forårsake virkninger over landegrensene i flere land (det vil si virkninger i flere land, uavhengig av om de har felles grense). Målene for Unionens motstandsevne i katastrofesituasjoner bør ta hensyn til

⁵ Ennå ikke offentliggjort i EUT.

⁶ EUT L 282 av 19.10.2016, s. 4.

- de umiddelbare sosiale følgene av katastrofer, og behovet for å sikre at kritiske samfunnsfunksjoner opprettholdes.
- (13) Jevnlige risikovurderinger og analyser av katastrofescenarier på nasjonalt nivå, og eventuelt på regionalt nivå, er grunnleggende viktig med tanke på å oppdage mangler ved forebygging, beredskap og styrking av motstandsevnen, herunder ved bruk av unionsmidler. Slike risikovurderinger og analyser av katastrofescenarier bør fokusere på risikoer som er spesifikke for regionen, og bør, når det er relevant, omfatte samarbeid over landegrensene.
- (14) Ved utarbeidningen av Unionens mål for motstandsevnen i katastrofesituasjoner for å støtte tiltak for forebygging og beredskap bør katastrofers konsekvenser for sårbare grupper vies særlig oppmerksomhet.
- (15) Regionale og lokale myndigheters rolle i forebyggingen og håndteringen av katastrofer er av stor betydning, og deres beredskapsressurser må trekkes inn i hensiktsmessig omfang i alle aktiviteter i henhold til beslutning nr. 1313/2013/EU, med sikte på å unngå overlapping og fremme samvirkingsevne. Det er derfor behov også for løpende samarbeid lokalt og regionalt over landegrensene med henblikk på å opprette felles varslings-systemer for hurtig innsats før Unionsordningen mobiliseres. På lignende måte, og idet det tas hensyn til nasjonale strukturer, er det viktig å anerkjenne behovet for å gi lokalsamfunn bistand til teknisk opplæring for å øke deres evne til førsteinnsats når det er hensiktsmessig. Det er også viktig å holde offentligheten informert om tiltak ved førsteinstans.
- (16) Unionsordningen bør fortsatt utnytte syner-gier med Unionens ramme for kritiske enheters motstandsevne.
- (17) Senteret for samordning av innsats ved naturkatastrofer og uønskede hendelser (ERCC) bør styrkes ytterligere i kraft av sin rolle som et operasjonssenter på unionsplan som er i drift tjuetimer i døgnet året rundt, med kapasitet til å følge og støtte operasjoner ved forskjellige typer nødssituasjoner i sanntid i og utenfor Unionen. Dette bør omfatte økt samordning mellom ERCC og medlemsstatenes nasjonale beredskapsmyndigheter samt med andre relevante unionsorganer. ERCCs arbeid støttes av vitenskapelig sakkunnskap, herunder den som gis av Europakommisjonens felles forskningssenter.
- (18) Unionsordningen bør nyttiggjøre seg Unio-nens rominfrastruktur, som f.eks. det euro-peiske jordovervåkingsprogrammet (Coper-nicus), Galileo, Space Situational Awareness og GovSatCom, som er viktige redskaper på unionsplan for å reagere på nødssituasjoner i og utenfor Unionen. Copernicus-systemer for håndtering av nødssituasjoner støtter ERCC i ulike faser av nødssituasjonen, fra varsling og forebygging til beredskap og gjenoppretting. GovSatCom har som oppgave å sørge for sikker satellittkommunikasjonsevne særlig til-passet behovene til offentlige brukere i hånd-tering av nødssituasjoner. Galileo er den før-ste spesifikt utformede infrastrukturen for satellittnavigasjon og posisjonering for sivile formål i Europa og på verdensbasis, og kan benyttes på områder som håndtering av nødssituasjoner, herunder tidlig varsling. Blant de relevante tjeneste som Galileo tilbyr er en redningstjeneste, som gjennom signa-ler kringkaster advarsler om naturlige eller menneskeskapt katastrofer i bestemte områder. Med tanke på dens potensial for å redde liv og å lette samordningen av tiltak i nødssituasjoner, bør medlemsstatene opp-muntres til å benytte Galileo. Dersom med-lemsstatene beslutter å benytte Galileo bør de, for å validere systemet, avklare hvilke nasjonale myndigheter som har kompetanse til å benytte Galileo og underrette Kommisjo-nen om hvilke myndigheter det er.
- (19) Under covid-19-pandemien ble det påvist at mangelen på tilstrekkelige transport- og logistikkressurser var en hovedhindring for medlemsstatenes evne til å gi eller motta bistand. Transport- og logistikkressurser bør derfor bestemmes som rescEU-ressurser. For å sikre ensartede vilkår for gjennomførin-gen av beslutning 1313/2013/EU bør Kom-misjonen gis gjennomføringsmyndighet slik at den kan fastsette transport- og logis-tikkressurser som rescEU-ressurser og la den leie, lease eller på annen måte inngå avtale om slike ressurser i den grad det er nødvendig for å dekke manglene på området transport og logistikk. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011. Dessu-ten bør Unionen, i behørig begrunnede nøds-situasjoner og i samråd med medlemssta-tenes, i henhold til framgangsmåten for behandling av hastesaker ved vedtakelse av gjennomføringsrettsakter som får anvendelse umiddelbart, ha mulighet til å leie, lease eller

på annen måte inngå avtale om materielle midler og de nødvendige støttetjenester som er fastsatt som rescEU-ressurser, i de tilfeller disse midlene og tjenestene ikke umiddelbart kan gjøres tilgjengelige av medlemsstatene, for å kunne reagere raskt på en omfattende katastrofe som forårsaker eller er i stand til å forårsake virkninger over landegrensene i flere stater, eller en lite sannsynlig hendelse med store konsekvenser. Dette vil gjøre det mulig for Unionen å reagere uten opphold på nødssituasjoner som kan ha en alvorlig virkning på liv, helse, miljøet, eiendom eller kulturarven, og som berører flere medlemsstater samtidig. Slike materielle midler bør ikke omfatte moduler, grupper og kategorier av sakkyndige, og er ment å bistå medlemsstater som er lammet av katastrofer.

- (20) For å gjøre best mulig bruk av erfaringen som er oppnådd så langt med velprøvde logistikknettverk ledet av relevante internasjonale organisasjoner i Unionen, som for eksempel FNs Humanitarian Response Depots, bør Kommisjonen vurdere slike nettverk ved anskaffelse, leie, leasing eller på annen inngåelse av avtaler om rescEU-ressurser. Relevante unionsbyråer bør involveres på egnet måte og rådspørres i saker som gjelder unionsordningen som ligger innenfor deres ansvarsområde. Det er særlig viktig at Det europeiske legemiddelbyrå og Det europeiske senter for forebygging av og kontroll med sykdommer rådspørres med hensyn til definisjonen, håndteringen og distribusjonen av ressurser viet reaksjonen på medisinske nødssituasjoner, når det er aktuelt.
- (21) Det bør være mulig å benytte rescEU-ressurser som er anskaffet, leid, leaset eller som det på annen måte er inngått avtaler om for nasjonale formål av medlemsstatene, men bare dersom de ikke er benyttet eller ikke trengs til innsats i henhold til unionsordningen.
- (22) Unionen har interesse av å reagere på nødssituasjoner i tredjeland, når det er nødvendig. Selv om rescEU-ressursene ble opprettet hovedsakelig som et sikringsnett innen Unionen, bør det være mulig, i behørig begrunnede tilfeller og idet det tas hensyn til humanitære prinsipper, å utplassere rescEU-ressurser utenfor Unionen. Beslutningen om utplassering bør gjøres i henhold til eksisterende bestemmelser om beslutninger om utplassering av rescEU-ressurser.
- (23) Unionsordningen bør sikre en hensiktsmessig geografisk fordeling av reserver, også når

det gjelder grunnleggende medisinske tiltak og personlig verneutstyr, særlig slike/slikt som er et svar på katastrofer med lav sannsynlighet og store konsekvenser, i synergi med og på en måte som utfyller EU4-Health-programmet opprettet i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/...⁷ forsyningssikkerhetsordningen opprettet i henhold til rådsforordning (EU) 2016/369⁸, innretningen for gjenoppbygging og motstandsevne opprettet i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/241⁹ og andre politiske tiltak, programmer og midler i Unionen, og utfyllende nasjonal oppbygging av lagre på unionsplan ved behov.

- (24) Covid-19-pandemien har vist at det er avgjørende nødvendig systematisk å samle og dele relevant kunnskap for alle faser i syklusen for håndtering av risikoer knyttet til katastrofer. Denne konklusjonen, og erfaringen som er oppnådd så langt i prosessen med utarbeiding av kunnskapsnettverket for katastroferberedskap i Unionen, tyder på at dens rolle som behandlingsenhet i unionsordningen bør ytterligere forbedres.
- (25) Det er avgjørende for Unionen å ha innhentet de nødvendige transport- og logistikkressurser slik at den kan reagere på enhver nødssituasjon i og utenfor Unionen. Det er avgjørende at rettidig transport og levering av bistand og hjelp sikres i Unionen, men også utenfor Unionen og utenfra til Unionen. Land som er berørt av en nødssituasjon bør derfor kunne anmode om bistand som utgjøres bare av transport- og logistikkressurser.
- (26) I beslutning nr. 1313/2013 fastsettes en finansiell ramme for unionsordningen som skal utgjøre det viktigste referansebeløpet, slik det er definert i nr. 17 i den tverrinstitusjonelle avtalen av 2. desember 2013 mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/..... om opprettelse av Unionens handlingsprogram på helseområdet for tidsrommet 2021–2027 og om oppheving av forordning (EU) nr. 282/2014 («EU4Health-programmet») (EUT L nr.).

Sett forordningens nummer som oppført i filen PE-CONS 69/20 (2020/0102(COD)) inn i teksten, og sett inn forordningens nummer, dato, forfattere, navn og EUT-referanse i fotnoten.

⁸ Rådsforordning (EU) 2016/369 av 15. mars 2016 om ytelse av nødhjelp i Unionen (EUT L 70 av 16.3.2016 s. 1).

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/241 om opprettelse av innretningen for gjenoppbygging og motstandsevne (EUT L 57 av 18.2.2021, s. 17).

om budsjett disiplin, samarbeid om budsjettspørsmål og god økonomistyring, som skal dekke programkostnadene fram til slutten av budsjettperioden 2014–2020. Denne finansielle rammen bør ajourføres fra og med datoen for anvendelse av rådsforordning (EU, Euratom) 2020/2093¹⁰ med de nye tallene som er fastsatt der.

- (27) I samsvar med rådsforordning (EU) 2020/2094¹¹ om opprettelse av et EU-gjenopprettingsinstrument og innenfor de grensene for midler som er fastsatt der, bør gjenopprettings- og stabilitetstiltak under dette programmet gjennomføres for å håndtere den hittil usette virkningen av covid-19-krisen. Slike tiltak bør særlig omfatte tiltak for å øke Unionens beredskapsnivå og muliggjøre en rask og effektiv reaksjon i Unionen på større katastrofer, herunder tiltak som oppbygging av lagre av nødvendige forsyninger og medisinsk utstyr, og anskaffelse av den nødvendige infrastruktur for rask innsats. Slike tilleggsmidler bør brukes på en slik måte at de sikrer overholdelse av fristene fastsatt i rådsforordning (EU) 2020/2094.
- (28) Tiltakene i henhold til beslutning nr. 1313/2013/EU, som gjenspeiler betydningen av å håndtere klimaendringer i samsvar med Unionens forpliktelser til å gjennomføre Parisavtalen og forpliktelsen overfor De forente nasjoners mål om en bærekraftig utvikling, bør bidra til å nå et samlet mål på minst 30 % av det samlede beløpet fra Unionens budsjett og av utgiftene til EU-gjenopprettingsinstrumentet for støtte til klimamål, og målet om at 7,5 % av budsjettet skal gjenspeile utgiftene til bevaring av biologisk mangfold i 2024 og 10 % i 2026 og 2027, idet eksisterende overlapping mellom klimamål og mål for biologisk mangfold tas i betraktning.
- (29) Ettersom utplasseringen av rescEU-ressurser med henblikk på innsats i henhold til unionsordningen gir betydelig merverdi i Unionen ved at den sikrer effektiv og hurtig innsats til mennesker i nødssituasjoner, bør ytterligere forpliktelser til synlighet fastsettes slik at Unionsborgerne og mediene får informasjon, og dessuten slik at Unionen gis en framtre-

dende plass på disse rescEU-ressursene. Nasjonale myndigheter bør gis retningslinjer for kommunikasjon fra Kommisjonen når det gjelder spesifikk innsats for å sikre at Unionen rolle får tilstrekkelig oppmerksomhet.

- (30) Idet det tas hensyn til den senere tids operasjonelle erfaring bør kostnadene ved utvikling av alle rescEU-ressurser finansieres i sin helhet gjennom Unionens budsjett for å ytterligere å styrke unionsordningen, og særlig for å forenkle prosessen for rask gjennomføring av rescEU.
- (31) For å støtte medlemsstatene i å yte bistand også utenfor Unionen bør den europeiske sivilberedskapsreserven styrkes ytterligere ved at driftskostnadene for ressursene som er avsatt, samfinansieres med samme beløp, uavhengig om de utplasseres i eller utenfor Unionen.
- (32) For å sikre fleksibilitet i støtten til medlemsstatene med transport- og logistikkressurser, særlig ved store katastrofer, bør det være mulig fullt ut å dekke transporten innen Unionen eller til Unionen fra tredjeland av last, logistikkmidler og tjenester som er utplassert som rescEU-ressurser, over unionsbudsjettet.
- (33) Unionsordningen bør også sørge for transportbistand som trengs ved miljøkatastrofer ved anvendelse av prinsippet om at forurenser betaler, under vedkommende nasjonale myndigheters ansvar, i samsvar med artikkel 191 nr. 2 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TFEU), og i tråd med europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/35/EF¹².
- (34) For å øke fleksibiliteten samt oppnå optimal budsjettgjennomføring bør det i denne forordningen fastsettes indirekte forvaltning som en metode for budsjettgjennomføring, som skal benyttes når det berørte tiltakets art og innhold begrunner dette.
- (35) I samsvar med artikkel 193 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 2018/1046¹³ (finansforordningen) kan det gir tilskudd for et tiltak som allerede er påbe-

¹⁰ Rådsforordning (EU, Euratom) 2020/2093 av 17. desember 2020 om fastsettelse av den flerårige finansielle rammen for tidsrommet 2021–2027 (EUT L 433 I av 22.12.2020, s. 11).

¹¹ Rådsforordning (EU) 2020/2094 av 14. desember 2020 om opprettelse av et EU-instrument for å støtte gjenopprettin-gen etter covid-19-krisen (EUT L 433 I av 22.12.2020, s. 23).

¹² Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/35/EF av 21. april 2004 om miljøansvar med hensyn til forebygging og utbedring av miljøskader (EUT L 143 av 30.4.2004, s. 56).

¹³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2018/1046 av 18. juli 2018 om finansielle regler for Unions alminnelige budsjett, om endring av forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014, og beslutning nr. 541/2014/EU og om oppheving av forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 av 30.7.2018, s. 1).

gynt, forutsatt at søkeren kan godtgjøre behovet for å iverksette tiltaket før tilskudds-avtalen ble undertegnet. Kostnader som har påløpt før inngivelse av søknaden om tilskudd, er imidlertid ikke støtteberettigede, unntatt i behørig begrunnede unntakstilfeller. For å unngå brudd i Unionens støtte som kan skade Unionens interesser, bør det i finansieringsbeslutningen i et begrenset tidsrom ved begynnelsen av den flerårige finansielle rammen for 2021–2017, og bare i behørig begrunnede tilfeller, være mulig å tilkjenne tiltak og kostnader fra 1. januar 2021 tilskuddsberettigelse, selv om disse tiltakene er gjennomført og disse kostnadene påløpt før tilskuddsøknaden ble inngitt.

- (36) For å fremme forutsigbarhet og effektivitet på lang sikt ved gjennomføringen av beslutning nr. 1313/2013/EU, bør Kommisjonen vedta årlige eller flerårige arbeidsprogrammer som angir de planlagte tildelingene. Dette bør bidra til å gi Unionen mer fleksibilitet ved iverksettelsen av budsjettene, og der ved styrke tiltak for forebygging og beredskap. Dessuten bør planlagte framtidige tilskudd presenteres og drøftes årlig i komiteen som bistår Kommisjonen i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011¹⁴.
- (37) Kommisjonen rapporterer om gjennomføringen av unionsordningens budsjett i henhold til finansforordningen.
- (38) Horisontale finansielle regler vedtatt av Europaparlamentet og Rådet med hjemmel i artikkel 322 i TEUV gjelder for beslutning nr. 1313/2013/EU. Disse reglene er fastsatt i finansforordningen og fastsetter særlig framgangsmåten for å utarbeide og gjennomføre budsjettet gjennom tilskudd, innkjøp, priser og indirekte gjennomføring, og sørger for kontroll av økonomiske aktørers ansvar. Regler vedtatt med hjemmel i artikkel 322 i TEUV omfatter også en generell ordning med betingethet for å beskytte Unionens budsjett.
- (39) Selv om tiltak for forebyggende tiltak og beredskapstiltak er grunnleggende for å styrke Unionens motstandsevne stilt overfor naturkatastrofer og menneskeskapte katastrofer, er katastrofers forekomst, tids-

punkt og omfang uforutsigbare av natur. Som vist under den nylige covid-19-krisen kan finansielle midler som kreves for å sikre en hensiktsmessig innsats, variere betydelig fra år til år, og bør gjøres tilgjengelig umiddelbart. Forening av budsjettprinsippet om forutsigbarhet med behovet for hurtig innsats stilt overfor nye behov betyr derfor at den finansielle gjennomføringen av arbeidsprogrammene må tilpasses. Det er derfor hensiktsmessig å tillate overføring av ubrukte bevilgninger, begrenset til det påfølgende år og viet utelukkende innsatstiltak, i tillegg til overføring av bevilgninger godkjent i henhold til artikkel 12 nr. 1 i finansforordningen.

- (40) I samsvar med finansforordningen, europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹⁵ og rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95¹⁶, rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96¹⁷ og rådsforordning (EU) 2017/1939¹⁸ skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved forholdsvismessige tiltak – blant annet tiltak knyttet til forebygging, avdekking, oppretting og etterforskning av uregelmessigheter, herunder bedrageri – til inndrivelse av tapte, urettmessig utbetalte eller feilaktig anvendte midler og, når det er hensiktsmessig, ilegging av administrative sanksjoner. Særlig har Det europeiske kontoret for bedrageribekjempelse (OLAF), i samsvar med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, myndighet til å utføre administrative undersøkelser, inkludert kontroller på stedet og inspeksjoner, med sikte på å fastslå om det har forekommet bedrageri, korrupsjon eller annen ulovlig virksomhet som påvirker Unionens finansielle interesser. Den europeiske påtalemyndighe-

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

¹⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 av 11. september 2013 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 og rådsforordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 av 18.9.2013, s. 1).

¹⁶ Rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 av 18. desember 1995 om beskyttelse av De europeiske fellesskaps økonomiske interesser (EFT L 312 av 23.12.1995, s. 1).

¹⁷ Rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommisjonen for å verne De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter (EFT L 292 av 15.11.1996, s. 2).

¹⁸ Rådsforordning (EU) 2017/1939 av 12. oktober 2017 om gjennomføring av styrket samarbeid om opprettelse av Den europeiske påtalemyndighet («EPPO») (EUT L 283 av 31.10.2017, s. 1).

ten (EPPO) har i samsvar med forordning (EU) 2017/1939 myndighet til å etterforske og rettsforfølge straffbare forhold som påvirker Unionens økonomiske interesser, som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/1371¹⁹. I samsvar med finansforordningen skal enhver person eller enhet som mottar midler fra Unionen, fullt ut samarbeide for å beskytte Unionens økonomiske interesser, gi nødvendige rettigheter og tilgang for Kommisjonen, OLAF, Revisjonsretten og, for medlemsstater som deltar i det styrkede samarbeidet i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO, og skal sikre at eventuelle tredjeparter som deltar i gjennomføringen av Unionens tilskudd, gir tilsvarende rettigheter. Av denne grunn bør avtaler med tredjeland og territorier og med internasjonale organisasjoner, og enhver avtale eller kontrakt inngått som følge av gjennomføringen av beslutning nr. 1313/2013/EU, inneholde bestemmelser som uttrykkelig gir Kommisjonen, Revisjonsretten, EPPO og OLAF myndighet til å foreta slike revisjoner, kontroller på stedet og inspeksjoner, i samsvar med sin respektive myndighet, og sørge for at alle berørte parter som deltar i gjennomføringen av Unionens tilskudd, gir tilsvarende rettigheter.

- (41) Tredjeland som er medlemmer av Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS), kan delta i unionsprogrammer innenfor rammen av samarbeidet som er etablert i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde²⁰, som muliggjør gjennomføring av programmene med hjemmel i en beslutning vedtatt i henhold til avtalen. Tredjeland kan også delta på grunnlag av andre juridiske virkemidler. Det bør innføres en egen bestemmelse i beslutning nr. 1313/2013/EU om at tredjeland skal gi nødvendige rettigheter og tilgang for den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Revisjonsretten, slik at de kan utøve sin myndighet fullt ut.
- (42) Under covid-19-pandemien er tilleggsbevilgninger gjort tilgjengelig for å finansiere tiltak i henhold til unionsordningen, med henblikk på å ha rescEU-ressurser som fungerer etter

hensikten og slik at unionsordningen oppfyller unionsborgernes behov på en effektiv måte. Det er viktig at Unionen har den nødvendige fleksibilitet slik at den kan reagere effektivt på katastrofers uforutsigbare natur samtidig som den bevarer en viss grad av forutsigbarhet ved oppfyllelsen av målene angitt i beslutning nr. 1313/2013/EU. Det er viktig å oppnå den nødvendige balansen i oppfyllelsen av disse målene. For å ajourføre prosentatsene angitt i vedlegg I, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV i henhold til prioriteringene i unionsordningen delegeres til Kommisjonen. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming²¹. For å sikre lik deltakelse i forberedelsen av delegerede rettsakter mottar Europaparlamentet og Rådet alle dokumenter samtidig med medlemsstatenes eksperter, og deres eksperter skal ha systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som deltar i utarbeidingen av delegerede rettsakter.

- (43) Beslutning 1313/2013/EU bør derfor endres.
- (44) For å sikre kontinuitet i støtten på de relevante områdene og muliggjøre gjennomføring fra begynnelsen av den flerårige finansielle rammen 2021–2027, bør denne forordningen tre i kraft snarest mulig og gjelde med tilbakevirkende kraft fra 1. januar 2021.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

I beslutning nr. 1313/2013/EU gjøres følgende endringer:

- (1) I artikkel 1 skal nr. 2 og 3 lyde:
- «2. Det vern som skal sikres med «unionsordningen», bør hovedsakelig omfatte vern av mennesker, men også av miljø og eiendom, herunder kulturarv, mot alle former for naturkatastrofer og menneskeskapt katastrofer, herunder konsekvenser av terrorhandlinger, teknologiske katastrofer, strålings- og miljøkatastrofer, havforurensning, manglende hydrogeologisk stabilitet og akutte helsekriser som oppstår i eller

¹⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/1371 av 5. juli 2017 om strafferettslig bekjempelse av bedrageri mot Unionens økonomiske interesser (EUT L 198 av 28.7.2017, s. 29).

²⁰ EFT L 1 av 3.1.1994, s. 3.

²¹ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

utenfor Unionen. Når det gjelder konsekvensene av terrorhandlinger eller strålingskatastrofer, kan unionsordningen bare omfatte beredskaps- og innsatstiltak.

3. Unionsordningen skal fremme solidaritet mellom medlemsstatene gjennom praktisk samarbeid og samordning, uten at dette berører medlemsstatenes hovedansvar for å verne mennesker, miljø og eiendom, herunder kulturarv, på sitt territorium mot katastrofer, og for å utstyre sine katastrofehåndteringssystemer med tilstrekkelig kapasitet til at de på en hensiktsmessig og konsekvent måte kan håndtere og være beredt på katastrofer av en art og et omfang som det er rimelig å forvente og forberede seg på.»

(2) I artikkel 3 gjøres følgende endringer:

(a) I nr. 1 skal bokstav c) lyde:

«c) fremme en hurtig og effektiv innsats ved katastrofer eller overhengende fare for katastrofe, herunder ved å treffe tiltak for å begrense de umiddelbare virkningene av katastrofer, og oppmuntre medlemsstatene til å arbeide for å fjerne byråkratiske hindringer,».

(b) I nr. 2 skal bokstav b) lyde:

«b) de framskritt som er gjort for å heve katastrofeberedskapsnivået, målt i antall beredskapsressurser som inngår i den europeiske sivilberedskapsreserven i forhold til kapasitetsmålene nevnt i artikkel 11 og antallet moduler registrert i CECIS, og antallet rescEU-ressurser som er opprettet for å yte bistand i særlig krevende situasjoner,».

(3) I artikkel 4 skal nytt ledd lyde:

«4a. «Mål for motstandsevnen i katastrofesituasjoner i Unionen» de ikke-bindende målene etablert på området katastrofeberedskap for å støtte tiltak for forebygging og beredskap med henblikk på å bedre Unionens og medlemsstatenes evne til å motstå virkningene av en katastrofe som forårsaker eller er i stand til å forårsake virkninger over landegrensene i flere stater,»

(4) I artikkel 5 nr. 1 gjøres følgende endringer:

(a) Bokstav c) skal lyde:

«c) fastsette og regelmessig ajourføre en sektorovergripende oversikt over og kartlegging av risikoer for naturkatastrofer og menneskeskapt katastrofer som Unionen kan stå overfor, herunder risikoer for katastrofer som forårsaker eller er i stand til å forårsake

sake virkninger over landegrensene i flere stater, ved å følge en enhetlig tilnærming på tvers av ulike politikkområder som kan omhandle eller være relatert til katastrofebygging, og som tar behørig hensyn til de sannsynlige virkningene av klimaendring,»

(b) Bokstav g) skal lyde:

«g) regelmessig og i samsvar med tidsfristene angitt i artikkel 6 nr. 1 bokstav d) rapportere til Europaparlamentet og Rådet om de framskritt som er gjort med hensyn til gjennomføringen av artikkel 6,»

(5) I artikkel 6 gjøres følgende endringer:

(a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

(i) Bokstav c) skal lyde:

«c) videreutvikle og forbedre sin planlegging av håndteringen av katastroferisiko på nasjonalt eller relevant regionalt plan, herunder med hensyn til samarbeid over landegrensene, idet det tas hensyn til målene for motstandsevnen i katastrofesituasjoner i Unionen nevnt i nr. 5, når de er fastsatt, og risikoene knyttet til katastrofer som forårsaker eller er i stand til å forårsake virkninger over landegrensene i flere stater,»

(ii) Bokstav d) og e) skal lyde:

«d) gjøre tilgjengelig for Kommisjonen et sammendrag av de relevante delene av vurderingene nevnt i bokstav a) og b) med fokus på de viktigste risikoene. For risikoer med virkninger over landegrensene og risikoer knyttet til katastrofer som forårsaker eller er i stand til å forårsake virkninger over landegrensene i flere stater, også risikoer med lav sannsynlighet og store konsekvenser der dette er aktuelt, skal medlemsstatene beskrive de forebyggende tiltakene og beredskapstiltakene som prioriteres. Sammendraget skal framlegges for Kommisjonen innen 31. desember 2020 og deretter hvert tredje år og når det foreligger større endringer,

(e) delta på frivillig grunnlag i fagfelle-vurderinger av vurderingen av risikohåndteringsevne.

(f) i tråd med internasjonale forpliktelser, forbedre innsamlingen av data

om tap ved katastrofer på nasjonalt eller relevant regionalt plan for å sikre kunnskapsbasert utarbeiding av scenarier som nevnt i artikkel 10 nr. 1 og kartlegge manglende beredskapsressurser ved katastrofer.».

(b) Nytt nummer skal lyde:

«5. Kommisjonen skal, i samarbeid med medlemsstatene, fastsette og utvikle Unionens mål for motstandsevne i katastrofesituasjoner på området sivil beredskap, og vedta rekkommandasjoner for å definere disse som et ikke-bindende felles grunnlag for å støtte tiltak for forebygging og beredskap i tilfelle katastrofer som forårsaker eller er i stand til å forårsake virkninger over landegrensene i flere land. Disse målene skal baseres på aktuelle forhold og prognoser om framtidig utvikling, herunder de sannsynlige virkningene av klimaendringer, data om tidligere hendelser og analyse av sektorovergripende konsekvenser, med særlig oppmerksomhet mot sårbare grupper. Ved utviklingen av Unionens mål for motstandsevne i katastrofesituasjoner skal Kommisjonen ta hensyn til katastrofer som gjentar seg i medlemsstatene og foreslå at medlemsstatene treffer konkrete tiltak, herunder tiltak som gjennomføres ved bruk av unionsmidler, for å styrke robustheten mot slike katastrofer.».

(6) Artikkel 7 og 8 skal lyde:

«Artikkel 7

Senter for samordning av innsats i katastrofesituasjoner

1. Det opprettes herved et senter for samordning av innsats i katastrofesituasjoner (ERCC). ERCC skal sørge for operative ressurser døgnet rundt og stå til tjeneste for medlemsstatene og Kommisjonen for å nå målene for unionsordningen.

ERCC skal særlig samordne, overvåke og gi støtte i sanntid til innsatsen ved nødsituasjoner på unionsplan. ERCC skal arbeide i nær kontakt med nasjonale sivilberedskapsmyndigheter og relevante unionsorganer for å fremme en sektorovergripende tilnærming til katastrofebehandling.

2. ERCC skal ha tilgang til operasjonelle, analytiske og overvåkingsmessige ressurser samt ressurser innenfor informasjonssty-

ring og kommunikasjon for å håndtere en rekke forskjellige nødsituasjoner i og utenfor Unionen.

Artikkel 8

Kommisjonens alminnelige beredskapstiltak

1. Kommisjonen skal utføre følgende beredskapstiltak:

(a) Forvalte ERCC.

(b) Forvalte et felles krisekommunikasjons- og informasjonssystem for ulykker (CECIS) og lette kommunikasjon og utveksling av opplysninger mellom ERCC og medlemsstatenes kontaktpunkter.

c) Arbeide med medlemsstatene for å

(i) utvikle tverrnasjonale systemer for påvisning og tidlig varsling i Unionens interesse for å begrense de umiddelbare virkningene av katastrofer,

(ii) forbedre integrasjonen av eksisterende tverrnasjonale systemer for påvisning og tidlig varsling basert på en metode som tar hensyn til mange farer, med henblikk på å redusere ledetiden for å sette inn katastrofeinnsats,

(iii) opprettholde og videreutvikle situasjonsbevisstheten og analysekapabiliteten,

(iv) overvåke katastrofer og der det er aktuelt virkninger av klimaendring, og gi råd på grunnlag av vitenskapelig kunnskap,

(v) overføre vitenskapelige data til operasjonell informasjon,

(vi) opprette, opprettholde og utvikle europeiske vitenskapelige partnerskap for å dekke naturlige og menneskeskapte farer, noe som i sin tur bør styrke sammenkoplingen av de nasjonale systemene for tidlig varsling og alarm med hverandre og med ERCC og CECIS,

(vii) støtte arbeidet i medlemsstatene og i bemyndigede internasjonale organisasjoner, med vitenskapelig kunnskap, nyskapende teknologi og ekspertise når medlemsstatene og slike organisasjoner videreutvikler sine systemer for tidlig varsling, deriblant gjennom Unionens kunnskapnettverk for katastrofeberedskap omhandlet i artikkel 13.

- (d) Forvalte og administrere evnen til å mobilisere og sende ut ekspertgrupper med ansvar for
- (i) å vurdere behovene som vil kunne imøtekommes innenfor rammen av unionsordningen i medlemsstaten eller tredjelandet som anmoder om bistand,
 - (ii) ved behov å legge til rette for samordning av bistand til katastrofeinnsatsen på stedet og samarbeide med vedkommende myndigheter i medlemsstaten eller tredjelandet som anmoder om bistand,
 - (iii) å støtte medlemsstaten eller tredjelandet som anmoder om bistand med sakkunnskap om forebyggings-, beredskaps- og innsatstiltak.
- (e) Etablere og opprettholde evnen til å yte logistikkstøtte til ekspertgruppene omhandlet i bokstav d).
- (f) Utarbeide og opprettholde et nettverk av kompetente eksperter fra medlemsstatene som kan stilles til rådighet på kort varsel for å bistå ERCC med å overvåke informasjonen og lette samordningen.
- (g) Lette samordningen av medlemsstatenes forhåndsutplassering av katastrofeberedskapsressurser i Unionen.
- (h) Støtte arbeidet med å forbedre samvirkingsevnen mellom moduler og andre beredskapsressurser samtidig som det tas hensyn til beste praksis på medlemsstatsplan og internasjonalt plan.
- (i) Innenfor sitt kompetanseområde treffe de nødvendige tiltak for å legge til rette for vertsnasjonsstøtte, herunder sammen med medlemsstatene utvikle og oppdatere retningslinjer for vertsnasjonsstøtte på grunnlag av operative erfaringer.
- (j) Støtte opprettelsen av frivillige programmer for vurdering av medlemsstatenes beredskapsstrategier gjennom fagfellevurderinger på grunnlag av på forhånd fastsatte kriterier som gjør det mulig å utforme anbefalinger for å øke Unionens beredskapsnivå.
- (k) I nært samarbeid med medlemsstatene treffe ytterligere nødvendige støttende og utfyllende beredskapstiltak for å nå målet angitt i artikkel 3 nr. 1 bokstav b).
- (l) Gi støtte til medlemsstater som ber om det i forbindelse med katastrofer på

deres territorium, ved å gi mulighet til å bruke europeiske vitenskapelige partnerskap til målrettet vitenskapelig analyse. De resulterende analysene kan deles via CECIS, dersom den berørte medlemsstaten samtykker.

2. På anmodning fra en medlemsstat, en tredjestat eller De forente nasjoner eller FNs organisasjoner kan Kommisjonen utplassere en ekspertgruppe på stedet for å bidra med råd om beredskapstiltak.».

- (7) I artikkel 9 skal nytt nummer lyde:

«10. Dersom beredskapstjenester leveres av Galileo, Copernicus, GovSatCom eller andre bestanddeler av romprogrammet opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/...²², kan hver medlemsstat avgjøre om de vil bruke dem.

Når en medlemsstat beslutter å benytte seg av beredskapstjenester fra Galileo som omhandlet i første ledd, skal den angi og melde til Kommisjonen hvilke nasjonale myndigheter som har tillatelse til å benytte denne beredskapstjenesten».

- (8) Artikkel 10 skal lyde:

«Artikkel 10

Utarbeiding av scenarier og planlegging av katastrofehandtering

- «1. Kommisjonen og medlemsstatene skal arbeide sammen for å forbedre planleggingen av sektorovergripende håndtering av katastroferisiko på unionsplan, både ved naturkatastrofer og menneskeskapt katastrofer som forårsaker eller er i stand til å forårsake virkninger over landegrensene i flere land, herunder skadevirkninger av klimaendringer. Denne planleggingen skal omfatte utarbeiding av scenarier på unionsplan for katastrofeforebygging, beredskap og respons, og ta hensyn til arbeidet som er gjort med Unionens mål for motstandsevne i katastrofesituasjoner som nevnt i artikkel 6 nr. 5 og arbeidet til Unionens kunnskapsnettverk for katastrofeberedskap som nevnt i artikkel 13, og skal bygge på

²² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/... om opprettelse av Unionens romprogram og Den europeiske unions byrå for romprogrammet og oppheving av forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013 og (EU) nr. 377/2014 samt beslutning nr. 541/2014/EU (EUT L ...). OJ: please insert in the text the number of the footnote on Regulation contained in file 2018/0236(COD) (number, date, authors, name and OJ reference to be inserted in the final version).

- (i) risikovurderingene nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a),
- (ii) oversikten over risikoer nevnt i artikkel 5 nr. 1 bokstav c),
- (iii) medlemsstatenes vurdering av risiko-håndteringsevnen nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav b),
- (iv) tilgjengelige data om tap ved katastrofer nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav f),
- (v) frivillig utveksling av eksisterende opplysninger om planlegging av håndteringen av katastroferisiko på nasjonalt eller relevant regionalt plan,
- (vi) kartlegge ressurser, og
- (vii) utarbeide planer for utplassering av beredskapsressurser.
2. Ved planleggingen av innsats i forbindelse med humanitære kriser utenfor Unionen skal Kommisjonen og medlemsstatene identifisere og fremme synergier mellom bistanden til den sivile beredskap og den humanitære bistanden som finansieres av Unionen og medlemsstatene.»
- (9) Artikkel 11 nr. 2 skal lyde:
- «2. På grunnlag av identifiserte risikoer, samlede ressurser og mangler og eventuell eksisterende utarbeiding av scenarier som nevnt i artikkel 10 nr. 1, skal Kommisjonen ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette hva slags og spesifisere hvor mange sentrale beredskapsressurser den europeiske sivilberedskapsreserven har behov for («kapasitetsmål»). Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 33 nr. 2.
- Kommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatene overvåke hvilke framskritt som gjøres når det gjelder oppfyllelse av kapasitetsmålene fastsatt i gjennomføringsrettsaktene nevnt i første ledd i dette nummer, og identifisere potensielt alvorlige beredskapsmangler i den europeiske sivilberedskapsreserven. Dersom slike mangler identifiseres, skal Kommisjonen undersøke om medlemsstatene kan få tilgang til nødvendige ressurser utenfor den europeiske sivilberedskapsreserven. Kommisjonen skal oppmuntre medlemsstatene til å avhjelpe vesentlige beredskapsmangler i den europeiske sivilberedskapsreserven. Kommisjonen kan støtte medlemsstatene med denne virksomheten i samsvar med artikkel 20, artikkel 21 nr. 1 bokstav i) og artikkel 21 nr. 2.»
- (10) I artikkel 12 skal nr. 2 og 3 lyde:
- «2. Kommisjonen skal, ved hjelp av gjennomføringsrettsakter, fastsette hvilke ressurser rescEU skal bestå av, blant annet på grunnlag av eventuelle eksisterende utarbeidete scenarier som nevnt i artikkel 10 nr. 1, idet det tas hensyn til identifiserte og nye risikoer, samlede ressurser og mangler på unionsplan, særlig når det gjelder skogbrann-slokking fra luften, kjemiske, biologiske, radiologiske og kjernefysiske hendelser, akuttmedisinsk beredskap samt transport og logistikk. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 33 nr. 2. Kommisjonen skal regelmessig ajourføre opplysningene om typen og antallet rescEU-ressurser, og gjøre disse opplysningene direkte tilgjengelige for Europaparlamentet og Rådet.
3. rescEU-ressursene skal kjøpes, leies, leases eller på annen måte inngås avtale om av medlemsstatene.
- 3a. rescEU-ressurser som definert ved gjennomføringsrettsakter vedtatt i henhold til undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 33 nr. 2 kan leies, leases eller på annen måte inngås avtale om av medlemsstatene i den grad det er nødvendig for å dekke manglene på området transport og logistikk.
- 3b. I behørig begrunnede hastetilfeller kan Kommisjonen kjøpe, leie, lease eller på annen måte inngå avtale om ressurser ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedtatt i henhold til framgangsmåten for behandling av hastesaker nevnt i artikkel 33 nr. 3. Slike gjennomføringsrettsakter skal
- (i) fastsette type og antall nødvendige materielle midler og de nødvendige støttetjenester som allerede er fastsatt som rescEU-ressurser, og/eller
- (ii) definere ytterligere materielle midler og de nødvendige støttetjenester som rescEU-ressurser, og fastsette hva slags og hvor mange slike ressurser som er nødvendige.
- 3c. Unionens finansforordning skal gjelde når Kommisjonen kjøper, leier, leaser eller på annen måte inngår avtale om rescEU-ressurser. Dersom medlemsstatene kjøper, leier, leaser eller på annen måte inngår avtale om rescEU-ressurser, kan Kommisjonen gi medlemssta-

tene direkte tilskudd uten forslagsinnbydelse. For å erverve rescEU-ressurser kan Kommisjonen og eventuelle medlemsstater som ønsker det delta i en felles innkjøpsprosedyre gjennomført i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2018/1046²³ («finansforordningen»).

rescEU-ressursene skal oppbevares av de medlemsstatene som kjøper inn, leier, leaser eller på annen måte inngår avtale om disse ressursene.».

(11) Artikkel 13 skal lyde:

«Artikkel 13

Unionens kunnskapsnettverk for katastrofeberedskap

1. Kommisjonen skal opprette et kunnskapsnettverk for katastrofeberedskap i Unionen («nettverket») for å samle, behandle og formidle kunnskap og informasjon som er relevant for unionsordningen, basert på en metode som tar hensyn til mange farer og som inkluderer relevante aktører og institusjoner innen sivil beredskap og katastrofehåndtering, sentre for fremragende forskning, universiteter og forskere.

Kommisjonen skal, gjennom nettverket, ta behørig hensyn til den sakkunnskapen som finnes i medlemsstatene, på unionsplan, i andre internasjonale organisasjoner og enheter, i tredjeland og i organisasjoner som er aktive på bakken.

Kommisjonen og medlemsstatene skal fremme kjønnsbalansert deltakelse ved opprettelsen av nettverket og i nettverkets arbeid.

Kommisjonen skal, gjennom nettverket, støtte opp om enhetlige planleggings- og beslutningsprosesser ved å lette kontinuerlig utveksling av kunnskap og informasjon mellom alle aktivitetsområdene under unionsordningen.

For dette formålet skal Kommisjonen, gjennom nettverket, blant annet

- (a) utarbeide og forvalte et opplærings- og øvelsesprogram for personell som arbeider med sivil beredskap og

katastrofehåndtering om forebygging av, beredskap for og innsats ved katastrofer. Programmet skal fokusere på og fremme utveksling av beste praksis innenfor sivil beredskap og katastrofehåndtering, deriblant når det gjelder katastrofer som skyldes klimaendring, og skal inneholde felles kurs og et system for utveksling av sakkunnskap om katastrofehåndtering, herunder utveksling av unge yrkesutøvere og erfarne frivillige, og utsending av eksperter fra medlemsstatene.

Opplærings- og øvelsesprogrammet skal ha til formål å bedre samordningen, kompatibiliteten og komplementariteten til ressursene nevnt i artikkel 9, 11 og 12 og forbedre kompetansen hos ekspertene som nevnt i artikkel 8 bokstav d) og f),

- (b) utarbeide og forvalte et program for erfaringsbasert læring fra sivile beredskapstiltak gjennomført innenfor rammen av unionsordningen, som omfatter aspekter fra hele katastrofehåndteringsforløpet, for å etablere et bredere grunnlag for læringsprosesser og kunnskapsutvikling. Programmet skal omfatte
 - (i) overvåking, analyse og vurdering av alle relevante sivilberedskapstiltak innenfor unionsordningen,
 - (ii) bidra til gjennomføringen av erfaringsbasert læring for å oppnå et erfaringsbasert grunnlag for å utvikle virksomhet innenfor katastrofehåndteringsforløpet, og
 - (iii) utvikling av metoder og verktøy for innsamling, analyse, fremming og gjennomføring av de oppnådde erfaringer.

Programmet skal ved behov også omfatte erfaringer som er gjort fra innsats utenfor Unionen slik at koplinger og synergieffekter mellom bistand som gis innenfor rammen av unionsordningen og innenfor rammen av humanitær bistand, kan utnyttes,

- (c) stimulere til forskning og innovasjon og oppmuntre til innføring og bruk av relevante nye metoder eller teknologi, eller begge, som er til nytte for unionsordningen,
- (d) etablere og opprette en internettbasert plattform som brukes i nettverket for å støtte og

²³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2018/1046 av 18. juli 2018 om finansielle regler for Unionens alminnelige budsjett, om endring av forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014, og beslutning nr. 541/2014/EU og om oppheving av forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 av 30.7.2018, s. 1).

lette gjennomføringen av de forskjellige oppgavene nevnt i bokstav a), b) og c).

2. I forbindelse med utførelsen av oppgavene nevnt i nr. 1 skal Kommisjonen ta særlig hensyn til behovene og interessene til medlemsstater som står overfor lignende katastroferisikoer, samt til nødvendigheten av å styrke vernet av biologisk mangfold og kulturarv.
3. Kommisjonen skal styrke samarbeidet om opplæring og fremme utvekslingen av kunnskap og erfaring mellom nettverket og internasjonale organisasjoner og tredjeland, i særdeleshet for å bidra til å oppfylle internasjonale forpliktelser, særlig innenfor Sendai-rammeverket for katastroforebygging 2015–2030.»

(12) I artikkel 15 nr. 3 skal bokstav b) lyde:

«b) sammen med den berørte medlemsstaten, samle inn og analysere godkjent informasjon om situasjonen, med henblikk på å skape en forståelse av situasjonen og responsen på denne, og formidle denne informasjonen direkte til medlemstatene.».

(13) I artikkel 17 skal nr. 1 og 2 lyde:

- «1. Kommisjonen kan velge, utnevne og sende ut en ekspertgruppe bestående av eksperter fra medlemsstatene
 - (a) etter anmodning om sakkunnskap om forebygging i samsvar med artikkel 5 nr. 2,
 - (b) etter anmodning om sakkunnskap om beredskap i samsvar med artikkel 8 nr. 2,
 - (c) ved en katastrofe i Unionen som nevnt i artikkel 15 nr. 5,
 - (d) ved en katastrofe utenfor Unionen som nevnt i artikkel 16 nr. 3.

Ekspertene fra Kommisjonen og andre tjenester i Unionen kan inngå i gruppen for å støtte gruppen og lette kontakten med ERCC. Ekspertene som sendes ut av FNs organisasjoner eller andre internasjonale organisasjoner, kan inngå i gruppen for å styrke samarbeidet og legge til rette for felles vurderinger.

Når den operative effektiviteten krever det, kan Kommisjonen, i nært samarbeid med medlemsstatene, legge til rette for å involvere ytterligere eksperter under utplasseringen, samt teknisk og vitenskapelig støtte, og trekke på spesialisert ekspertise i nødmedisin og annen vitenskapelig og sektorbasert ekspertise.

2. Framgangsmåten for utvelgelse og utpeking av eksperter skal være som følger:
 - (a) Medlemsstatene skal utpeke eksperter som de skal ha ansvar for, og som kan set-

tes inn som medlemmer av ekspertgruppene.

- (b) Kommisjonen skal velge ekspertene og lederen for disse gruppene på grunnlag av deres kvalifikasjoner og erfaring, herunder hvilken opplæring de har fått når det gjelder unionsordningen, tidligere erfaring med oppdrag innenfor rammen av unionsordningen og annet internasjonalt hjelpearbeid. Utvelgelsen skal også baseres på andre kriterier, som språkferdigheter, for å sikre at gruppen samlet sett har de ferdigheter som kreves i den aktuelle situasjonen.
- (c) Kommisjonen skal utpeke eksperter og gruppeledere for oppdraget etter avtale med deres utpekende medlemsstat.

Komisjonen skal underrette medlemsstatene om ytterligere støtte fra eksperter som gis i samsvar med nr. 1.»

(14) Artikkel 18 skal lyde:

«Artikkel 18

Transport og utstyr

1. Ved en katastrofe, enten i eller utenfor Unionen, kan Kommisjonen støtte medlemsstatene slik at de får tilgang til utstyr eller transport- og logistikkressurser, ved å
 - (a) framskaffe og utveksle opplysninger om utstyr og om transport- og logistikkressurser som kan stilles til rådighet av medlemsstatene, for å legge til rette for felles anvendelse av utstyret eller transport- og logistikkressursene,
 - (b) utarbeide kartmateriale for å gjøre det mulig å utplassere og mobilisere ressurser raskt ved trusler som kan ha virkninger over landegrensene i flere stater, særlig med tanke på særtrekkene ved grenseoverskridende regioner,
 - (c) bistå medlemsstatene med å identifisere transport- og logistikkressurser som kan være tilgjengelige fra andre kilder, herunder det kommersielle markedet, og lette deres tilgang til slike ressurser, eller
 - (d) bistå medlemsstatene med å identifisere utstyr som kan være tilgjengelig fra andre kilder, herunder det kommersielle markedet.
2. Kommisjonen kan supplere de transport- og ressursene medlemsstatene bidrar med, ved å stille til rådighet ytterligere ressurser som trengs for å sikre hurtig innsats ved katastrofer.

3. Bistanden som en medlemsstat eller et tredjeland ber om, kan bare bestå av transport- og logistikkressurser som gjør det mulig å håndtere katastrofer med nødhjelpsutstyr eller utstyr kjøpt i et tredjeland av medlemsstaten eller tredjelandet som ber om bistanden.»

(15) I artikkel 19 gjøres følgende endringer:

(a) Nytt nummer skal lyde:

«1a. Den finansielle rammen til gjennomføringen av unionsordningen i tidsrommet 1. januar 2021 til 31. desember 2027, er 1 263 000 000 euro i løpende priser.»

(b) Nr. 2 skal lyde:

«2. Bevilgninger som følger av refusjon fra mottakere av katastrofehjelp, skal utgjøre inntekter avsatt til bestemte formål i henhold til artikkel 21 nr. 5 i finansforordningen.»

(c) Nr. 3 skal lyde:

«3. Finansielle tilskudd nevnt i nr. 1 og 1a i denne artikkel og i artikkel 19a kan også anvendes for å dekke utgifter til forberedende arbeid, overvåking, kontroll, revisjon og evaluering som kreves for å forvalte unionsordningen og nå målene for ordningen.

Slike utgifter kan særlig dekke undersøkelser, ekspertmøter, informasjons- og kommunikasjonsvirksomhet, herunder spredning av informasjon om Unionens politiske prioriteringer, forutsatt at de er forbundet med de generelle målene for unionsordningen, utgifter til IT-nettverk som fokuserer på behandling og utveksling av opplysninger, herunder sammenkopling med eksisterende eller framtidige sektorovergripende systemer for datautveksling og tilhørende utstyr, i tillegg til utgifter til all annen faglig og administrativ bistand som Kommisjonen pådrar seg i forvaltningen av programmet.»

(d) Nr. 4 skal lyde:

«4. Den finansielle rammen nevnt i nr. 1a i denne artikkel og beløpet nevnt i artikkel 19a nr. 1 skal i tidsrommet 2021–2027 fordeles i samsvar med de prosentandelene og prinsippene som er angitt i vedlegg I.»

(e) Nr. 5 skal lyde:

«5. Kommisjonen skal vurdere fordelingen angitt i vedlegg I på grunnlag av resulta-

tet av evalueringen nevnt i artikkel 34 nr. 3.»

(f) Nr. 6 skal lyde:

«6. Dersom det av tvingende hasteårsaker er nødvendig for katastrofeinnsatsen, eller dersom uforutsette hendelser påvirker gjennomføringen av budsjettene eller opprettelsen av rescEU-ressurser, skal Kommisjonen ha myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 30 for å endre vedlegg I innenfor rammen av tilgjengelige budsjettbevilgninger og i samsvar med framgangsmåten angitt i artikkel 31.»

(16) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 19a

Midler fra EU-gjenoppbyggingsinstrumentet

1. Tiltak nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav d) og e) i rådsforordning (EU) 2020/2094²⁴ skal gjennomføres under denne beslutningen ved tildeling av et beløp på opptil 2 056 000 000 euro i løpende priser som omhandlet i artikkel 2 nr. 2 bokstav a) iii) i den nevnte forordningen, med forbehold for den nevnte forordningens artikkel 3 nr. 3, 4, 7 og 9.
2. Beløpet nevnt i nr. 1 i denne artikkel skal utgjøre en inntekt avsatt til et bestemt formål som beskrevet i artikkel 3 nr. 1 i forordning (EU) 2020/2094.
3. Tiltak nevnt i denne artikkelens nr. 1 skal være berettiget til finansieringsbistand i henhold til vilkårene fastsatt i denne beslutningen, og skal gjennomføres i fullt samsvar med målene for forordning (EU) 2020/2094.
4. Uten å berøre vilkårene for at tiltak til gunst for tredjeland som beskrevet i denne beslutningen skal være støtteberettigede, kan finansieringsbistanden som er nevnt i denne artikkelen bare gis til et tredjeland dersom bistanden gjennomføres i fullt samsvar med målene for forordning (EU) 2020/2094, uavhengig av om det aktuelle tredjelandet deltar i unionsordningen eller ikke.»

(17) Artikkel 20a skal lyde:

«Artikkel 20a

Synlighet og utmerkelse

1. Mottakere av unionsmidler, samt mottakerne av bistanden som gis, skal erkjenne opprinnelsen til disse midlene og påse at

²⁴ Rådsforordning (EU) 2020/2094 av 14. desember 2020 om opprettelsen av et EU-instrument for å støtte gjenoppbyggingen etter covid-19-krisen (EUT L 433I av 22.12.2020, s. 23).

Unionens finansiering er synlig, særlig når tiltakene og resultatene av dem markedsføres, ved å sørge for en konsistent, effektiv, forholdsmessig og målrettet informasjon til ulike typer publikum, inkludert mediene og offentligheten.

Eventuell finansiering eller bistand som gis i henhold til denne beslutningen skal synliggjøres på en passende måte i samsvar med de særlige veiledningene Kommisjonen har gitt for bestemte tiltak. Medlemsstatene skal særlig påse at kommunikasjon til offentligheten om tiltak som finansieres gjennom unionsordningen

- (a) omfatter egnede henvisninger til unionsordningen,
- (b) inneholder visuell branding på utstyr som finansieres eller samfinansieres gjennom unionsordningen,
- (c) innebærer at innsatser gjennomføres under Unionens emblem,
- (d) proaktivt formidler informasjon om støtten fra Unionen til nasjonale medier og interessenter, samt gjennom egne kommunikasjonskanaler,
- (e) støtter opp om Kommisjonens kommunikasjon om innsatsen.

Dersom rescEU-ressurser brukes til nasjonale formål som nevnt i artikkel 12 nr. 5 skal medlemsstatene, på samme måte som nevnt i første ledd, anerkjenne hvor disse ressursene kommer fra og sikre at det framgår at finansiering fra Unionen er brukt til å erverve disse ressursene.

- 2. Kommisjonen skal gjennomføre informasjons- og kommunikasjonstiltak i forbindelse med denne beslutningen, tiltak som treffes i henhold til beslutningen og resultatene som oppnås, og skal støtte medlemsstatene i deres kommunikasjonstiltak. Finansielle midler som er tildelt denne beslutningen skal også bidra til å spre informasjon om Unionens politiske prioriteringer i den grad prioriteringene er knyttet til formålene oppført i artikkel 3 nr. 1.
- 3. Kommisjonen skal dele ut medaljer for å anerkjenne og hedre et langvarig engasjement for og ekstraordinære bidrag til unionsordningen.».

(18) I artikkel 21 gjøres følgende endringer:

- (a) I nr. 1 skal bokstav g) lyde:
 - «g) utvikle planleggingen av håndtering av katastroferisiko, i samsvar med artikkel 10.».
- (b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Finansieringsbistanden til tiltakene nevnt i nr. 1 bokstav j) skal omfatte alle kostnader som er nødvendige for å sikre at rescEU-ressursene er tilgjengelige og kan utplasseres innenfor rammen av unionsordningen i samsvar med annet ledd i dette nummer. Kategoriene av støtteberettigede kostnader som er nødvendige for å sikre at rescEU-ressurser er tilgjengelige og kan utplasseres, skal være som fastsatt i vedlegg Ia.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 30 for å endre vedlegg Ia med hensyn til kategoriene av støtteberettigede kostnader.

3a. Finansieringsbistanden nevnt i denne artikkelen kan gjennomføres gjennom flerårige arbeidsprogrammer. For tiltak som løper over mer enn ett år, kan budsjettforpliktelsene fordeles i årlige delbeløp.»

(c) Nr. 4 utgår.

(19) Artikkel 22 bokstav b) skal lyde:

«b) ved en katastrofe, støtte til medlemsstatene for å gi dem tilgang til utstyr og transport- og logistikkressurser som nevnt i artikkel 23, og»

(20) Artikkel 23 skal lyde:

«Artikkel 23

Støtteberettigede tiltak når det gjelder utstyr og innsats

1. Følgende tiltak skal være berettiget til finansieringsbistand med henblikk på tilgang til utstyr og transport- og logistikkressurser innenfor rammen av unionsordningen:

- (a) framskaffe og utveksle opplysninger om utstyr og transport- og logistikkressurser som medlemsstatene kan beslutte å stille til rådighet, for å legge til rette for felles anvendelse av utstyret eller transport- og logistikkressursene,
- (b) bistå medlemsstatene med å identifisere og lette deres tilgang til transport- og logistikkressurser som kan være tilgjengelige fra andre kilder, herunder det kommersielle markedet,
- (c) bistå medlemsstatene med å identifisere utstyr som kan være tilgjengelig fra andre kilder, herunder det kommersielle markedet,
- (d) finansiere de transport- og logistikkressurser som er nødvendige for å sikre hurtig innsats ved katastrofer. Slike til-

tak skal være berettiget til finansiell støtte bare dersom følgende kriterier er oppfylt:

- (i) Det er framsatt en anmodning om bistand innenfor rammen av unionsordningen i samsvar med artikkel 15 og 16.
 - (ii) Ytterligere transport- og logistikkressurser er nødvendig for å sikre at kastastrofeinnsatsen i henhold til unionsordningen er effektiv.
 - (iii) Bistanden tilsvare behovene identifisert av ERCC og ytes i samsvar med anbefalingene fra ERCC om tekniske spesifikasjoner, kvalitet, tidsplan og metoder for levering.
 - (iv) Bistanden innenfor rammen av unionsordningen er godkjent av den anmodende staten, direkte eller gjennom De forente nasjoner eller FNs organisasjoner, eller en relevant internasjonal organisasjon.
 - (v) Bistanden, når det gjelder katastrofer i tredjeland, utfyller Unionens samlede humanitære innsats.
- 1a. Finansieringsbistanden fra Unionen til transport av ressurser som medlemsstatene ikke har forpliktet seg til å holde i beredskap for den europeiske sivilberedskapsreserven, men som settes inn ved en katastrofe eller en overhengende fare for katastrofe i eller utenfor Unionen, og til eventuell annen transportstøtte som er nødvendig for innsatsen ved en katastrofe, skal ikke overstige 75 % av de samlede støtteberettigede kostnadene.
2. Unionens finansieringsbistand til ressurser som medlemsstatene har forpliktet seg til å holde i beredskap for den europeiske sivilberedskapsreserven, skal ikke overstige 75 % av kostnadene ved drift av ressursene, transport inkludert, ved en katastrofe eller ved overhengende fare for katastrofe i eller utenfor Unionen.
4. Unionens finansieringsbistand til transport- og logistikkressurser kan i tillegg dekke høyst 100 % av de samlede støtteberettigede kostnadene beskrevet i bokstav a)–d) der dette er nødvendig for at sammenslåingen av medlemsstatenes bistand skal bli driftsmessig effektiv, og der kostnadene gjelder noe av det følgende:
- (a) Korttidsleie av lagerkapasitet for midlertidig lagring av bistand fra medlemsstatene med sikte på å legge til rette for samordning av transporten av slik bistand.
 - (b) Transport fra medlemsstaten som tilbyr bistand, til medlemsstaten som legger til rette for samordning av transporten.
 - (c) Ompakking av medlemsstatenes bistand med henblikk på maksimal utnyttelse av tilgjengelig transportkapasitet eller for å oppfylle konkrete driftsmessige krav.
 - (d) Lokal transport, transitt og lagring av felles bistand med sikte på å sikre en samordnet levering på bestemmelsesstedet i den anmodende staten.
- 4a. Når rescEU-ressurser brukes til nasjonale formål i samsvar med artikkel 12 nr. 5, skal alle kostnader, herunder til vedlikehold og reparasjon, dekkes av den medlemsstaten som bruker ressursene.
- 4b. Ved utplassering av rescEU-ressurser innenfor rammen av unionsordningen skal finansieringsbistanden fra Unionen dekke 75 % av driftskostnadene. Som unntak fra første ledd skal finansieringsbistanden fra Unionen dekke 100 % av driftskostnadene for rescEU-ressurser som er nødvendige for å håndtere risikoer med lav sannsynlighet og store konsekvenser, når disse ressursene utplasseres innenfor rammen av unionsordningen.
- 4c. Ved utplassering utenfor Unionen som nevnt i artikkel 12 nr. 10 skal finansieringsbistanden fra Unionen dekke 100 % av driftskostnadene.
- 4d. Dersom finansieringsbistanden fra Unionen som nevnt i denne artikkelen ikke dekker 100 % av kostnadene, skal resten av kostnadene dekkes av den som har anmodet om bistand, med mindre annet er avtalt med den medlemsstaten som har tilbudt bistand eller den medlemsstaten som oppbevarer rescEU-ressursene.
- 4e. For utplassering av rescEU-ressurser kan finansieringsbistanden fra Unionen dekke 100 % av eventuelle direkte kostnader som er nødvendige for transport av last, logistikkmidler og tjenester innenfor Unionen, og til Unionen fra tredjeland.
5. Dersom flere medlemsstater anvender felles transport, kan en medlemsstat innta en ledende rolle og anmode om finansiell

støtte fra Unionen til transporten i sin helhet.

6. Dersom en medlemsstat anmoder Kommisjonen om å inngå avtale om transporttjenester, skal Kommisjonen anmode om at deler av kostnadene refunderes i samsvar med finansieringssatsene fastsatt i nr. 1a, 3 og 4.

6a. Uten å berøre nr. 1a og 2 kan økonomisk støtte fra Unionen til transport av bistand som er nødvendig ved miljøkatastrofer der prinsippet om at forurenser betaler gjelder, dekke maksimalt 100 % av de samlede støtteberettigede kostnadene. Følgende vilkår får anvendelse:

- (a) Den berørte medlemsstaten eller medlemsstaten som yter bistanden ber om økonomisk støtte fra unionen til transport av bistanden basert på en behørig begrunnet behovsvurdering.
- (b) Den berørte medlemsstaten eller medlemsstaten som yter bistanden, alt etter hva som er relevant, skal treffe alle nødvendige tiltak for å kreve og motta erstatning fra forurenseren, i samsvar med all gjeldende folkerett, unionsrett og nasjonal rett.
- (c) Etter å ha mottatt erstatning fra forurenseren skal den berørte medlemsstaten eller medlemsstaten som yter bistanden, alt etter hva som er relevant, tilbakebetale Unionen.

I tilfelle en miljøkatastrofe som nevnt i første ledd som ikke berører en medlemsstat, skal tiltakene omhandlet i bokstav a), b) og c) gjennomføres av medlemsstaten som yter bistanden.

7. Følgende kostnader skal være berettiget til finansieringsbistand fra Unionen til transport- og logistikkressurser i henhold til denne artikkel: alle kostnader knyttet til forflytning av transport- og logistikkressurser, herunder kostnader ved alle tjenester, gebyrer, kostnader til logistikk og håndtering, drivstoff og eventuelle innkvarteringskostnader samt øvrige indirekte kostnader som skatter, avgifter generelt og transittkostnader.
8. Transportkostnadene kan bestå av enhetskostnader, faste beløp eller faste satser fastsatt per kostnadskategori.».

(21) Artikkel 25 skal lyde:

«Artikkel 25

Finansielle intervensjoner og framgangsmåter for gjennomføring

1. Kommisjonen skal gi finansiell støtte fra Unionen i samsvar med finansforordningen.
2. Kommisjonen skal gi den finansielle støtten fra Unionen gjennom direkte forvaltning i samsvar med finansforordningen eller, når det berørte tiltakets art og innhold gjør dette berettiget, i indirekte forvaltning med organene nevnt i artikkel 62 nr. 1 bokstav c) ii), iv), v) og vi) i finansforordningen.
3. Finansiell støtte i henhold til denne beslutningen kan gis i alle de former som er angitt i finansforordningen, særlig tilskudd, offentlige innkjøp og bidrag til forvaltningsfond.
4. I samsvar med artikkel 193 nr. 2 andre ledd bokstav a) i finansforordningen kan tiltak som støttes i henhold til denne beslutningen, og de underliggende kostnadene, i behørig begrunnede tilfeller angitt i finansieringsbeslutningen og for et begrenset tidsrom, anses som støtteberettigede fra 1. januar 2021 selv om tiltakene ble gjennomført og kostnadene påløp før søknaden om tilskudd ble inngitt.
5. For å gjennomføre denne beslutningen skal Kommisjonen vedta årlige eller flerårige arbeidsprogrammer ved hjelp av gjennomføringsrettsakter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 33 nr. 2. De årlige eller flerårige arbeidsprogrammene skal inneholde målene som skal nås, forventede resultater, gjennomføringsmetode og samlet beløp. De skal også inneholde en beskrivelse av de tiltakene som skal finansieres, en angivelse av det beløp som er avsatt til hvert tiltak, og en veiledende tidsplan for gjennomføringen. Når det gjelder den finansielle støtten nevnt i artikkel 28 nr. 2, skal de årlige eller flerårige arbeidsprogrammene beskrive de tiltakene som planlegges for statene som angis der.
Det skal imidlertid ikke kreves årlige eller flerårige arbeidsprogrammer for tiltak som faller inn under katastrofeinnsats som fastsatt i kapittel IV, som ikke kan forutses på forhånd.
6. Med henblikk på åpenhet og forutsigbarhet skal gjennomføringen av budsjettet og planlagte framtidige tilskudd presenteres og

drøftes årlig i komiteen nevnt i artikkel 33. Europaparlamentet skal holdes underrettet.

7. I tillegg til finansforordningens artikkel 12 nr. 4 skal tilsagn og betalingsbevilgninger som ikke er benyttet ved utgangen av regnskapsåret de er bevilget i det årlige budsjettet for, automatisk overføres slik at de kan gis tilsagn om og utbetales fram til og med 31. desember i det påfølgende året. De overførte bevilgningene skal bare brukes ved innsatstiltak. De overførte bevilgningene skal være de første bevilgningene som brukes i det påfølgende regnskapsåret.»

(22) Artikkel 27 skal lyde:

«Artikkel 27

Vern av Unionens økonomiske interesser

Når et tredjeland deltar i unionsordningen gjennom en beslutning vedtatt i henhold til en internasjonal avtale, eller på grunnlag av andre juridiske virkemidler, skal tredjelandet gi den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Revisjonsretten de rettighetene og den tilgangen som er nødvendig, slik at de fullt og helt kan utøve sin respektive myndighet. Når det gjelder OLAF, skal slike rettigheter omfatte retten til å foreta undersøkelser, herunder kontroll og inspeksjon på stedet, som fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013²⁵»

(23) I artikkel 30 gjøres følgende endringer:

(a) Nr. 2 skal lyde:

«2. Myndigheten til å vedta de delegerede rettsaktene nevnt i artikkel 19 nr. 6 og artikkel 21 nr. 3 skal gis Kommisjonen til og med 31. desember 2027.»

(b) Nr. 3 oppheves.

(c) Nr. 4 skal lyde:

«4. Den delegerede myndigheten nevnt i artikkel 19 nr. 6 og artikkel 21 nr. 3 andre ledd kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerede myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende, eller på et senere tids-

punkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerede rettsakter som allerede er trådt i kraft.»

(d) Nr. 7 skal lyde:

«7. En delegeret rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 19 nr. 6 og artikkel 21 nr. 3 andre ledd skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. Denne fristen skal forlenges med to måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.».

(24) I artikkel 32 nr. 1 skal punkt i) lyde:

«i) organiseringen av støtte til transport- og logistikkressurser som fastsatt i artikkel 18 og 23.».

(25) I artikkel 33 skal nytt nummer lyde:

«3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikkel 5 i samme forordning anvendelse.»

(26) I artikkel 34 skal nr. 2 og 3 lyde:

«2. Kommisjonen skal annethvert år framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om innsatsen og framskrittene som er gjort i henhold til artikkel 6 nr. 5 og artikkel 11 og 12. Rapporten skal inneholde opplysninger om framskrittene som er gjort når det gjelder oppfyllelse av Unionens mål for motstandsevne i katastrofesituasjoner, kapasitetsmålene og gjenstående kapasitetsmangler som nevnt i artikkel 11 nr. 2, idet det tas hensyn til opprettelsen av rescEU-ressurser i samsvar med artikkel 12. Rapporten skal også gi en oversikt over den budsjettmessige og kostnadsmessige utviklingen for beredskapsressursene og en vurdering av behovet for å utvikle disse ressursene videre.

3. Kommisjonen skal innen 31. desember 2023 og deretter hvert femte år vurdere anvendelsen av denne beslutningen og framlegge en melding for Europaparlamentet og Rådet om beslutningens virkning, kostnadseffektivitet og fortsatte gjennomføring, særlig med hensyn til artikkel 6 nr. 4, rescEU-ressursene og graden av samordning og synergi som oppnås med annen relevant politikk, andre relevante program-

²⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 av 11. september 2013 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 og rådsforordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 av 18.9.2013, s. 1).

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av en forordning om EUs ordning for sivil beredskap (2021–2027)

mer og andre midler fra Unionen, deriblant når det gjelder medisinske nødssituasjoner. Meldingen skal om nødvendig ledsages av forslag til endring av denne beslutningen.».

(27) Vedlegg I til beslutning nr. 1313/2013/EU erstattes med teksten i vedlegget til denne forordningen.

(28) Tittelen på vedlegg Ia skal lyde:
«Kategorier støtteberettigede kostnader som nevnt i artikkel 21 nr. 3».

Artikkel 2

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den dagen den kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2021.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel,

For Europaparlamentet For Rådet

President

Formann

VEDLEGG

«Vedlegg I

Prosentsetter for fordeling av den finansielle rammen for gjennomføring av unionsordningen nevnt i artikkel 19 nr. 1 bokstav a) og i artikkel 19a for tidsrommet 2021–2027

Forebygging: 5 % +/- 4 prosentpoeng

Beredskap: 85 % +/- 10 prosentpoeng

Innsats: 10 % +/- 9 prosentpoeng

Prinsipper

Ved gjennomføring av denne beslutningen skal det tas behørig hensyn til Unionens mål om å bidra til de samlede klimamålene og til ambisjonen om å integrere tiltak for biologisk mangfold i Unionens politikkområder, i den utstrekning uforutsigbarhet og spesifikke omstendigheter ved katastrofeberedskap og katastrofehandtering tillater dette.»

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

www.publikasjoner.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på

www.regjeringen.no

Trykk: Departementenes sikkerhets- og
serviceorganisasjon – 04/2021

